

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

59. årgang

21. marts 2016

Indhold

IV Oplysninger

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER, KONTORER OG AGENTURER

Den Europæiske Unions Domstol

2016/C 106/01 Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelser i *Den Europæiske Unions Tidende* 1

V Øvrige meddelelser

RETSLIGE PROCEDURER

Domstolen

2016/C 106/02 Forenede sager C-659/13 og C-34/14: Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 4. februar 2016 — C & J Clark International Ltd mod Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs (C-659/13) og Puma SE mod Hauptzollamt Nürnberg (C-34/14) (anmodning om præjudiciel afgørelse fra First-tier Tribunal (Tax Chamber) og Finanzgericht München — Det Forenede Kongerige og Tyskland) (Præjudiciel forelæggelse — formaliteten — dumping — import af fodtøj med overdel af læder med oprindelse i Kina og Vietnam — gyldigheden af forordning (EF) nr. 1472/2006 og af gennemførelsesforordning (EU) nr. 1294/2009 — WTO's antidumpingaftale — forordning (EF) nr. 384/96 — artikel 2, stk. 7 — konstatering af dumping — indførsel fra lande uden markedsøkonomi — anmodninger om opnåelse af status som selskab, der opererer på markedsøkonomiske vilkår — frist — artikel 9, stk. 5 og 6 — anmodninger om individuel behandling — artikel 17 — stikprøver — artikel 3, stk. 1, 5 og 6, artikel 4, stk. 1, og artikel 5, stk. 4 — EU-erhvervsgrenens samarbejde — artikel 3, stk. 2 og 7 — konstatering af skade — andre kendte faktorer — EF-toldkodeks — artikel 236, stk. 1 og 2 — godtgørelse af told, der ikke er skyldig efter lovgivningen — frist — hændelige omstændigheder eller force majeure — ugyldighed af en forordning, hvorved der er indført antidumpingtold) 2

2016/C 106/03	Sag C-50/14: Domstolens dom (Femte Afdeling) af 28. januar 2016 — Consorzio Artigiano Servizio Taxi e Autonoleggio (CASTA), m.fl. mod Azienda sanitaria locale di Ciriè, Chivasso e Ivrea (ASL TO4), Regione Piemonte (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunale Amministrativo Regionale per il Piemonte — Italien) (Præjudiciel forelæggelse — offentlige kontrakter — artikel 49 TEUF og 56 TEUF — direktiv 2004/18/EF — sygetransportydelse — national lovgivning, der tillader de regionale sundhedsmyndigheder at overlade sygetransportvirksomhed til registrerede frivillige sammenslutninger, der opfylder de lovmæssige krav, ved direkte tildeling og uden offentliggørelse, mod godtgørelse af de afholdte udgifter — lovligt)	3
2016/C 106/04	Forenede sager C-283/14 og C-284/14: Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 28. januar 2016 — CM Eurologistik GmbH mod Hauptzollamt Duisburg (sag C-238/14), og Grünwald Logistik Service GmbH (GLS) mod Hauptzollamt Hamburg-Stadt (sag C-284/14) (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Finanzgericht Düsseldorf og Finanzgericht Hamburg — Tyskland) (Præjudiciel forelæggelse — forordning (EU) nr. 158/2013 — gyldighed — antidumpingtold indført på importen af visse typer tilberedte eller konserverede citrusfrugter med oprindelse i Kina — opfyldelse af en dom, hvorved en tidligere forordning er blevet erklæret ugyldig — genoptagelse af den oprindelige undersøgelse vedrørende fastsættelsen af den normale værdi — genindførelse af antidumpingtold på grundlag af de samme oplysninger — den undersøgelsesperiode, der skal tages hensyn til)	4
2016/C 106/05	Sag C-336/14: Domstolens dom (Første Afdeling) af 4. februar 2016 — straffesag mod Sebat Ince (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Amtsgericht Sonthofen) (Fri udveksling af tjenesteydelser — artikel 56 TEUF — hasardspil — offentligt monopol på væddemål på sportsbegivenheder — forudgående administrativ tilladelse — udelukkelse af private aktører — indsamling af indsatser i væddemål på vegne af en virksomhed med hjemsted i en anden medlemsstat — strafferetlige sanktioner — national bestemmelse, som er i strid med EU-retten — fortrængelse — overgang til en ordning, hvorefter et begrænset antal koncessioner tildeles private aktører — principperne om gennemsigtighed og uvildighed — direktiv 98/34/EF — artikel 8 — tekniske forskrifter — forskrifter vedrørende tjenester — underretningspligt)	5
2016/C 106/06	Sag C-375/14: Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 28. januar 2016 — straffesag mod Rosanna Laezza (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunale di Frosinone — Italien) (Præjudiciel forelæggelse — artikel 49 TEUF og 56 TEUF — etableringsfrihed — fri udveksling af tjenesteydelser — hasardspil — dom fra Domstolen, hvorved det blev fastslået, at den nationale lovgivning om koncessioner på indsamling af væddemål var uforenelig med EU-retten — omstrukturering af systemet gennem et nyt udbud — vederlagsfri overdragelse af anvendelsen af egne materielle og immaterielle aktiver, som udgør nettet til forvaltning og indsamling af væddemålene — restriktion — tvingende almene hensyn — proportionalitet)	6
2016/C 106/07	Sag C-398/14: Domstolens dom (Anden Afdeling) af 28. januar 2016 — Europa-Kommissionen mod Den Portugisiske Republik (Traktatbrud — direktiv 91/271/EØF — rensning af byspildevand — artikel 4 — sekundær eller tilsvarende rensning — bilag I, litra B og D)	6
2016/C 106/08	Sag C-415/14 P: Domstolens dom (Femte Afdeling) af 28. januar 2016 — Quimitécnica.com — Comércio e Indústria Química, SA, José de Mello — Sociedade Gestora de Participações Sociais, SA mod Europa-Kommissionen (Appel — karteller — europæisk marked for fosfater til dyrefoder — bøde pålagt appellanterne efter en forligsprocedure — ratevis betaling af bøden — krav om etablering af en bankgaranti hos en bank med en langsigtet »AA«-kreditvurdering — begrundelsespligt)	7

2016/C 106/09	Sag C-514/14 P: Domstolens dom (Niende Afdeling) af 28. januar 2016 — Éditions Odile Jacob SAS mod Europa-Kommissionen, Lagardère SCA og Wendel (Appel — fusion på markedet for bogudgivelser — afgørelse vedtaget efter annullation af en beslutning om godkendelse af en overtager af visse aktiver grundet en befuldmægtiget persons manglende uafhængighed — artikel 266 TEUF — opfyldelse af en annullationsdom — sagens genstand — den omtvistede afgørelses retlige grundlag — afgørelsens tilbagevirkende kraft — uafhængigheden for overtageren af de afståede aktiver i forhold til køberen)	7
2016/C 106/10	Sag C-61/15 P: Domstolens dom (Ottende Afdeling) af 28. januar 2016 — Heli-Flight GmbH & Co. KG mod Det Europæiske Luftfartssikkerhedsagentur (EASA) (Appel — civil luftfart — fremsatte ansøgninger om godkendelse af flyvebetingelser — afgørelse fra Det Europæiske Luftfartssikkerhedsagentur — afslag på en ansøgning — obligatorisk forudgående administrativ procedure — mulighed for at anlægge sag for Unionens retsinstanser — dommerens opgave — vedtagelse af foranstaltninger med henblik på sagens tilrettelæggelse — forpligtelse — komplekse tekniske vurderinger)	8
2016/C 106/11	Sag C-64/15: Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 28. januar 2016 — BP Europa SE mod Hauptzollamt Hamburg-Stadt (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesfinanzhof — Tyskland) (Præjudiciel forelæggelse — skatter og afgifter — den generelle ordning for punktafgifter — direktiv 2008/118/EF — uregelmæssighed opstået under en bevægelse af punktafgiftspligtige varer — bevægelse af varer under en afgiftssuspensionsordning — varemanko ved leveringen — opkrævning af punktafgift ved manglende bevis for, at varerne er ødelagte eller gået tabt)	8
2016/C 106/12	Sag C-163/15: Domstolens dom (Syvende Afdeling) af 4. februar 2016 — Youssef Hassan mod Breiding Vertriebsgesellschaft mbH (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Oberlandesgericht Düsseldorf — Tyskland) (Præjudiciel forelæggelse — EF-varemærker — forordning (EF) nr. 207/2009 — artikel 23 — licens — EF-varemærke registret — licenstagernes ret til at anlægge sag om krænkelse til trods for, at licensen ikke er indført i registret)	9
2016/C 106/13	Sag C-666/15: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Rechtbank Noord-Holland (Nederlandene) den 14. december 2015 — X og GoPro Coöperatief UA mod Inspecteur van de Belastingdienst Douane, kantoor Rotterdam Rijnmond	10
2016/C 106/14	Sag C-667/15: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Hof van beroep te Antwerpen (Belgien) den 14. december 2015 — Loterie Nationale — Nationale Loterij NV mod Paul Adriaensen m.fl.	10
2016/C 106/15	Sag C-673/15 P: Appel iværksat den 15. december 2015 af The Tea Board til prøvelse af dom afsagt af Retten (Ottende Afdeling) den 2. oktober 2015 i sag T-624/13 — The Tea Board mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)	11
2016/C 106/16	Sag C-674/15 P: Appel iværksat den 15. december 2015 af The Tea Board til prøvelse af dom afsagt af Retten (Ottende Afdeling) den 2. oktober 2015 i sag T-625/13 — The Tea Board mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)	13
2016/C 106/17	Sag C-675/15 P: Appel iværksat den 15. december 2015 af The Tea Board til prøvelse af dom afsagt af Retten (Ottende Afdeling) den 2. oktober 2015 i sag T-626/13 — The Tea Board mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)	15
2016/C 106/18	Sag C-676/15 P: Appel iværksat den 15. december 2015 af The Tea Board til prøvelse af dom afsagt af Retten (Ottende Afdeling) den 2. oktober 2015 i sag T-627/13 — The Tea Board mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)	16

2016/C 106/19	Sag C-678/15: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bundesgerichtshof (Tyskland) den 16. december 2015 — Mohammad Zadeh Khorassani mod Kathrin Pflanz	18
2016/C 106/20	Sag C-688/15: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Lietuvos Aukščiausiasis Teismas (Litauen) den 21. december 2015 — Agnieška Anisimovienė m.fl.	19
2016/C 106/21	Sag C-691/15 P: Appel iværksat den 17. december 2015 af Europa-Kommissionen til prøvelse af dom afsagt af Retten (Femte Afdeling) den 7. oktober 2015 i sag T-689/13, Bilbaína de Alquitranes m.fl. mod Kommissionen	20
2016/C 106/22	Sag C-692/15: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Consiglio di Stato (Italien) den 21. december 2015 — Security Service Srl mod Ministero dell'Interno, Questura di Napoli, Questura di Roma	21
2016/C 106/23	Sag C-693/15: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Consiglio di Stato (Italien) den 21. december 2015 — Il Camaleonte Srl mod Questore di Napoli, Ministero dell'Interno	22
2016/C 106/24	Sag C-694/15: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Consiglio di Stato (Italien) den 21. december 2015 — Vigilanza Privata Turrís Srl mod Questore di Napoli	23
2016/C 106/25	Sag C-697/15: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunale Amministrativo Regionale per il Piemonte (Italien) den 28. december 2015 — MB Srl mod Società Metropolitana Acque Torino (SMAT)	24
2016/C 106/26	Sag C-6/16: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Conseil d'État (Frankrig) den 6. januar 2016 — Holcim France SAS, der er indtrådt i selskabet Euro Stockage Enka SA's rettigheder mod Ministre des finances et des comptes publics	24
2016/C 106/27	Sag C-14/16: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Conseil d'État (Frankrig) den 11. januar 2016 — Selskabet Euro Park Service, indtrådt i selskabet Cairnbulg Nanteuils rettigheder og forpligtelser mod Ministre des finances et des comptes publics	25
2016/C 106/28	Sag C-19/16 P: Appel iværksat den 13. januar 2016 af Al-Bashir Mohammed Al-Faqih, Ghunia Abdrabbah, Taher Nasuf og Sanabel Relief Agency Ltd til prøvelse af dom afsagt af Retten (Syvende Afdeling) den 28. oktober 2015 i sag T-134/11, Al-Bashhir Mohammed Al-Faqih, Ghunia Abdrabbah, Taher Nasuf og Sanabel Relief Agency Ltd mod Europa-Kommissionen	26
2016/C 106/29	Sag C-38/16: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af First-tier Tribunal (Tax Chamber) (Det Forenede Kongerige) den 25. januar 2016 — Compass Contract Services Limited mod Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs	27
2016/C 106/30	Sag C-61/16 P: Appel iværksat den 4. februar 2016 af European Bicycle Manufacturers Association til prøvelse af dom afsagt af Retten (Syvende Afdeling) den 26. november 2015 i sag T-425/13, Giant (China) Co. Ltd mod Rådet for Den Europæiske Union	28
 Retten		
2016/C 106/31	Sag T-620/11: Rettens dom af 4. februar 2016 — GFKL Financial Services mod Kommissionen (Statsstøtte — tysk skattelovgivning om fremførsel af underskud til fremtidige skatteår (Sanierungsklausel) — afgørelse, der erklærer støtten uforenelig med det indre marked — annullationssøgsmål — individuelt berørt — formaliteten — begrebet statsstøtte — selektiv karakter — skattesystemets karakter og opbygning — offentlige midler — begrundelsespligt — berettiget forventning)	29

2016/C 106/32	Sag T-562/13: Rettens dom af 4. februar 2016 — Isotis mod Kommissionen (Voldgiftsbestemmelse — rammeprogram for konkurrenceevne og innovation — REACH112-kontrakt — tilbagebetaling af de forudbetalte beløb — støtteberettigede omkostninger)	29
2016/C 106/33	Sag T-676/13: Rettens dom af 4. februar 2016 — Italian International Film mod EACEA (Støtteprogram for den europæiske audiovisuelle sektor (MEDIA 2007) — støtteforanstaltninger til grænseoverskridende distribution af europæiske film — indkaldelse af forslag inden for rammerne af den »selektive« støtteordning 2013 — retsakt fra Forvaltningsorganet for Undervisning, Audiovisuelle Medier og Kultur (EACEA), der meddeler afslag på sagsøgerens ansøgning vedrørende filmen »Only God Forgives« — retsakt fra EACEA, der bekræfter afslaget, men med nye begrundelser — kompetence — fordeling af opgaverne mellem Kommissionen og EACEA — bunden kompetence — annullationssøgsmål — anfægtelig retsakt — formaliteten — begrundelsespligt — de faste retningslinjer 2012-2013 — aftale om materiel eller fysisk distribution — manglende forudgående underretning til EACEA — ansøgningen ikke støtteberettiget)	30
2016/C 106/34	Sag T-135/14: Rettens dom af 5. februar 2016 — Kicktipp mod KHIM — Società Italiana Calzature (kicktipp) (EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EF-ordmærket kicktipp — det ældre nationale ordmærke KICKERS — regel 19 i forordning (EF) nr. 2868/95 — regel 98, stk. 1, i forordning nr. 2868/95 — relativ registreringshindring — ingen risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009)	31
2016/C 106/35	Sag T-247/14: Rettens dom af 4. februar 2016 — Meica mod KHIM — Salumificio Fratelli Beretta (STICK MiniMINI Beretta) (EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EF-figurmærket STICK MiniMINI Beretta — det ældre EF-ordmærke MINI WINI — relativ registreringshindring — ingen risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 — artikel 8, stk. 3, i forordning (EF) nr. 216/96)	32
2016/C 106/36	Sag T-686/14: Rettens dom af 4. februar 2016 — Italien mod Kommissionen (EUGFL — Garantisektionen — EGFL og ELFUL — udgifter, som er udelukket fra finansiering — frugt og grøntsager — tomatforberedningssektoren — støtte til producentorganisationer — udgifter afholdt af Italien — proportionalitet — retskraft)	32
2016/C 106/37	Sag T-722/14: Rettens dom af 4. februar 2016 — PRIMA mod Kommissionen (Offentlige tjenesteydelser — udbudsprocedure — bistand til Kommissionens repræsentation i Bulgarien som led i tilrettelæggelsen af offentlige arrangementer — afvisning af en tilbudsgivers bud og tildeling af kontrakten til en anden tilbudsgiver — tildelingskriterier — begrundelsespligt — begrebet relative fordele, der kendetegner det valgte bud — gennemsigtighed)	33
2016/C 106/38	Sag T-842/14: Rettens dom af 5. februar 2016 — Airpressure Bodyforming mod KHIM (Slim legs by airpressure bodyforming) (EF-varemærker — ansøgning om EF-ordmærket Slim legs by airpressure bodyforming — undersøgerens afslag på registrering — absolut registreringshindring — beskrivende karakter — mangel på fornødent særpræg — artikel 7, stk. 1, litra b) og c), i forordning (EF) nr. 207/2009)	34
2016/C 106/39	Sag T-797/14: Rettens kendelse af 28. december 2015 — Skype Ultd mod KHIM — Sky International (SKYPE) (EF-varemærker — indsigelsessag — tilbagetagelse af indsigelsen — ufornødent at træffe afgørelse)	34

2016/C 106/40	Sag T-277/15: Rettens kendelse af 26. januar 2016 — Permapore mod KHIM — José Joaquim Oliveira II — Jardins & Afins (Terraway) (EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EF-figurmærket Terraway — det ældre nationale og internationale ordmærke TERRAWAY — indsigelsen delvis forkastet — manglende overholdelse af pligten til at betale klagegebyret inden for fristen — appelkammerets afgørelse om, at klagen skal anses for ikke at være indgivet — sagen åbenbart ugrundet)	35
2016/C 106/41	Sag T-618/15: Sag anlagt den 31. juli 2015 — Voigt mod Parlamentet	35
2016/C 106/42	Sag T-20/16: Sag anlagt den 21. januar 2016 — Indeutsch International mod KHIM — Crafts Americana (gengivelse af gentagne kurver mellem parallelle linjer)	36
2016/C 106/43	Sag T-22/16: Sag anlagt den 25. januar 2016 — Comprojecto-Projectos e Construções m.fl. mod ECB	37
2016/C 106/44	Sag T-24/16: Sag anlagt den 21. januar 2016 — Sovena Portugal — Consumer Goods mod KHIM — Mueloliva (FONTOLIVA)	38
2016/C 106/45	Sag T-25/16: Sag anlagt den 25. januar 2016 — Haw Par mod KHIM — Cosmowell (GelenkGold)	39
2016/C 106/46	Sag T-29/16: Sag anlagt den 25. januar 2016 — Caffè Nero Group mod KHIM (CAFFÈ NERO)	39
2016/C 106/47	Sag T-30/16: Sag anlagt den 26. januar 2016 — M.I. Industries mod KHIM — Natural Instinct (Natural Instinct Dog and Cat food as nature intended)	40
2016/C 106/48	Sag T-31/16: Sag anlagt den 25. januar 2016 — adp Gauselmann mod KHIM (Juwel)	41
2016/C 106/49	Sag T-35/16: Sag anlagt den 21. januar 2016 — Sony Computer Entertainment Europe mod KHIM — Vieta Audio (Vita)	42
2016/C 106/50	Sag T-37/16: Sag anlagt den 26. januar 2016 — Caffè Nero Group mod KHIM (CAFFÈ NERO)	42
2016/C 106/51	Sag T-39/16: Sag anlagt den 25. januar 2016 — Nanu-Nana Joachim Hoepp mod KHIM — Fink (NANA FINK)	43
2016/C 106/52	Sag T-43/16: Sag anlagt den 29. januar 2016 — 1&1 Telecom mod Kommissionen	44
2016/C 106/53	Sag T-49/16: Sag anlagt den 1. februar 2016 — Azanta mod KHIM — Novartis (NIMORAL)	45
2016/C 106/54	Sag T-55/16 P: Appel iværksat den 9. februar 2016 af Carlo De Nicola til prøvelse af Personalerettens dom af 18. december 2015 i sag F-45/11, De Nicola mod EIB	45
2016/C 106/55	Sag T-540/14: Rettens kendelse af 19. januar 2016 — Klass mod KHIM — F. Smit (PLAYSEAT og PLAYSEATS)	46

Retten for EU-Personalesager

2016/C 106/56	Sag F-96/14: Personalerettens dom (Tredje Afdeling) af 5. februar 2016 — Bulté og Krempa mod Kommissionen (Personalesag — ydelsesberettigede pårørende til en afdød tidligere tjenestemand — pensioner — efterladtepensioner — vedtægtens artikel 85 — tilbagesøgning af fejlagtigt udbetalte beløb — ulovlig udbetaling — åbenbart, at udbetalingen var ulovlig — foreligger ikke)	47
2016/C 106/57	Sag F-137/14: Personalerettens dom (Første Afdeling) af 5. februar 2016 — GV mod EEAS (Personalesag — ansatte i EEAS — kontraktansat — tidsubegrænset kontrakt — ansættelsesvilkårenes artikel 47, litra c) — begrundelse for afskedigelse — brud på tillidsforholdet — retten til at blive hørt — artikel 41 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder — princippet om god forvaltning — økonomisk tab — ikke-økonomisk tab)	47
2016/C 106/58	Sag F-56/15: Personalerettens dom (Tredje Afdeling) af 5. februar 2016 — Barnett og Mogensen mod Kommissionen (Personalesag — pensionerede tjenestemænd — alderspensioner — vedtægtens artikel 64 — justeringskoefficienter — årlig ajourføring af justeringskoefficienterne — vedtægtens artikel 65, stk. 2 — mellemliggende ajourføring — artikel 3, 4 og 8 i bilag XI til vedtægten — mærkbarhedstærskel — ændring i leveomkostningerne — vedtægtens artikel 65, stk. 4 — lovgivers beslutning om ikke at foretage ajourføring i 2013 et 2014 — rækkevidde — forordning nr. 1416/2013 — overvurdering af justeringskoefficienten for Danmark — nedsættelse af justeringskoefficienten ved den mellemliggende ajourføringsmekanisme — magtfordrejning)	48
2016/C 106/59	Sag F-62/15: Personalerettens dom (Tredje Afdeling) af 5. februar 2016 — Clausen og Kristoffersen mod Parlamentet (Personalesag — pensionerede tjenestemænd — alderspensioner — vedtægtens artikel 64 — justeringskoefficienter — årlig ajourføring af justeringskoefficienterne — vedtægtens artikel 65, stk. 2 — mellemliggende ajourføring — artikel 3, 4 og 8 i bilag XI til vedtægten — mærkbarhedstærskel — ændring i leveomkostningerne — vedtægtens artikel 65, stk. 4 — lovgivers beslutning om ikke at foretage ajourføring i 2013 et 2014 — rækkevidde — forordning nr. 1416/2013 — overvurdering af justeringskoefficienten for Danmark — nedsættelse af justeringskoefficienten ved den mellemliggende ajourføringsmekanisme — magtfordrejning)	49
2016/C 106/60	Sag F-66/15: Personalerettens dom (Tredje Afdeling) af 5. februar 2016 — Barnett, Ditlevsen og Madsen mod EØSU (Personalesag — pensionerede tjenestemænd — alderspensioner — vedtægtens artikel 64 — justeringskoefficienter — årlig ajourføring af justeringskoefficienterne — vedtægtens artikel 65, stk. 2 — foreløbig ajourføring — artikel 3, 4 og 8 i bilag XI til vedtægten — mærkbarhedstærskel — ændring i leveomkostningerne — vedtægtens artikel 65, stk. 4 — ingen ajourføring i 2013 og 2014 efter lovgivers beslutning herom — rækkevidde — forordning nr. 1416/2013 — overvurdering af justeringskoefficienten for Danmark — nedsættelse af justeringskoefficienten ved mekanismen for foreløbig ajourføring — magtfordrejning)	50
2016/C 106/61	Sag F-107/15: Personalerettens kendelse (Anden Afdeling) af 5. februar 2016 — Fedtke mod EØSU (Personalesag — tjenestemænd — pensionering uden ansøgning — pensionsalder — ansøgning om fortsættelse i tjenesten ud over aldersgrænsen — vedtægtens artikel 52, stk. 2 — tjenestens interesse — procesreglementets artikel 82 — ufravigelige procesforudsætninger — den administrative procedure ulovlig)	50
2016/C 106/62	Sag F-2/16: Sag anlagt den 11. januar 2016 — ZZ mod EEAS	51

IV

(Oplysninger)

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER,
KONTORER OG AGENTURER

DEN EUROPÆISKE UNIONS DOMSTOL

Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelser i *Den Europæiske Unions Tidende*

(2016/C 106/01)

Seneste offentliggørelse

EUT C 98 af 14.3.2016

Liste over tidligere offentliggørelser

EUT C 90 af 7.3.2016

EUT C 78 af 29.2.2016

EUT C 68 af 22.2.2016

EUT C 59 af 15.2.2016

EUT C 48 af 8.2.2016

EUT C 38 af 1.2.2016

Teksterne er tilgængelige på:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Øvrige meddelelser)

RETSLIGE PROCEDURER

DOMSTOLEN

Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 4. februar 2016 — C & J Clark International Ltd mod Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs (C-659/13) og Puma SE mod Hauptzollamt Nürnberg (C-34/14) (anmodning om præjudiciel afgørelse fra First-tier Tribunal (Tax Chamber) og Finanzgericht München — Det Forenede Kongerige og Tyskland)

(Forenede sager C-659/13 og C-34/14) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — formaliteten — dumping — import af fodtøj med overdel af læder med oprindelse i Kina og Vietnam — gyldigheden af forordning (EF) nr. 1472/2006 og af gennemførelsesforordning (EU) nr. 1294/2009 — WTO's antidumpingaftale — forordning (EF) nr. 384/96 — artikel 2, stk. 7 — konstatering af dumping — indførsel fra lande uden markedsøkonomi — anmodninger om opnåelse af status som selskab, der opererer på markedsøkonomiske vilkår — frist — artikel 9, stk. 5 og 6 — anmodninger om individuel behandling — artikel 17 — stikprøver — artikel 3, stk. 1, 5 og 6, artikel 4, stk. 1, og artikel 5, stk. 4 — EU-erhvervsgrenens samarbejde — artikel 3, stk. 2 og 7 — konstatering af skade — andre kendte faktorer — EF-toldkodeks — artikel 236, stk. 1 og 2 — godtgørelse af told, der ikke er skyldig efter lovgivningen — frist — hændelige omstændigheder eller force majeure — ugyldighed af en forordning, hvorved der er indført antidumpingtold)

(2016/C 106/02)

Processprog: tysk og engelsk

Den forelæggende ret

First-tier Tribunal (Tax Chamber) og Finanzgericht München

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: C & J Clark International Ltd (C-659/13) og Puma SE (C-34/14)

Sagsøgte: Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs (C-659/13) og Hauptzollamt Nürnberg (C-34/14)

Konklusion

- 1) Rådets forordning (EF) nr. 1472/2006 af 5. oktober 2006 om indførelse af en endelig antidumpingtold og endelig opkrævning af den midlertidige told på importen af visse typer af fodtøj med overdel af læder med oprindelse i Folkerepublikken Kina og Vietnam er ugyldig, for så vidt som den er i strid med artikel 2, stk. 7, litra b), og artikel 9, stk. 5, i Rådets forordning (EF) nr. 384/96 af 22. december 1995 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab, som ændret ved Rådets forordning (EF) nr. 461/2004 af 8. marts 2004.

Gennemgangen af de præjudicielle spørgsmål har intet frembragt, der kan rejse tvivl om gyldigheden af forordning nr. 1472/2006 i forhold til artikel 296 TEUF eller i forhold til artikel 2, stk. 7, litra c), artikel 3, stk. 1, 2 og 5-7, artikel 4, stk. 1, artikel 5, stk. 4, artikel 9, stk. 6, eller artikel 17 i forordning nr. 384/96, som ændret ved forordning nr. 461/2004, betragtet isoleret for visse af disse artikler eller bestemmelser, og under ét for andre.

- 2) Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 1294/2009 af 22. december 2009 om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af visse typer fodtøj med overdel af læder med oprindelse i Vietnam og i Folkerepublikken Kina som udvidet til også at omfatte import af visse typer fodtøj med overdel af læder afsendt fra Macao SAR, uanset om den er angivet med oprindelse i Macao SAR eller ej, som følge af en udløbsundersøgelse i henhold til artikel 11, stk. 2, i forordning nr. 384/96, er ugyldig i samme omfang som forordning nr. 1472/2006.
- 3) I en situation som den i hovedsagerne foreliggende kan medlemsstaternes retsinstanser ikke støtte sig på domme, hvori Den Europæiske Unions retsinstanser annullerede en forordning, der indførte antidumpingtold, for så vidt som denne vedrørte visse eksporterende producenter, der var omfattet af denne forordning, med henblik på at fastslå, at den told, der blev pålagt produkter fra andre eksporterende producenter, som er omfattet af den nævnte forordning og befinder sig i den samme situation som de eksporterende producenter, i forhold til hvilke en sådan forordning blev annulleret, ikke er skyldig efter lovgivningen som omhandlet i artikel 236, stk. 1, i Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 af 12. oktober 1992 om indførelse af en EF-toldkodeks. Eftersom en sådan forordning ikke er blevet trukket tilbage af den institution under Den Europæiske Union, der har vedtaget den, annulleret af Den Europæiske Unions retsinstanser eller kendt ugyldig af Den Europæiske Unions Domstol, for så vidt som den pålægger produkterne fra disse andre eksporterende producenter told, forbliver den nævnte told skyldig efter lovgivningen som omhandlet i denne bestemmelse.
- 4) Artikel 236, stk. 2, i forordning nr. 2913/92 skal fortolkes således, at den omstændighed, at en forordning om indførelse af antidumpingtold erklæres helt eller delvist ugyldig af Den Europæiske Unions retsinstanser, ikke udgør hændelige omstændigheder eller force majeure som omhandlet i denne bestemmelse.

⁽¹⁾ EUT C 71 af 8.3.2014 og
EUT C 194 af 24.6.2014.

Domstolens dom (Femte Afdeling) af 28. januar 2016 — Consorzio Artigiano Servizio Taxi e Autonoleggio (CASTA), m.fl. mod Azienda sanitaria locale di Ciriè, Chivasso e Ivrea (ASL TO4), Regione Piemonte (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunale Amministrativo Regionale per il Piemonte — Italien)

(Sag C-50/14) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — offentlige kontrakter — artikel 49 TEUF og 56 TEUF — direktiv 2004/18/EF — sygetransportydelse — national lovgivning, der tillader de regionale sundhedsmyndigheder at overlade sygetransportvirksomhed til registrerede frivillige sammenslutninger, der opfylder de lovmæssige krav, ved direkte tildeling og uden offentliggørelse, mod godtgørelse af de afholdte udgifter — lovligt)

(2016/C 106/03)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Tribunale Amministrativo Regionale per il Piemonte

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Consorzio Artigiano Servizio Taxi e Autonoleggio (CASTA), Galati Lucimorto Roberto — Autonoleggio Galati og Seren Bernardone Guido — Autonoleggio Seren Guido

Sagsøgt: Azienda sanitaria locale di Ciriè, Chivasso e Ivrea (ASL TO4), Regione Piemonte

Procesdeltagere: Associazione Croce Bianca del Canavese m.fl. og Associazione nazionale pubblica assistenza (ANPAS) — Comitato regionale Liguria

Konklusion

- 1) Artikel 49 TEUF og 56 TEUF skal fortolkes således, at de ikke er til hinder for en national lovgivning, der som den i hovedsagen omhandlede tillader de lokale myndigheder — ved direkte tildeling og uden nogen form for offentliggørelse — at overdrage leveringen af sygetransportydelse til frivillige sammenslutninger, for så vidt som den retlige og kontraktmæssige ramme, hvorunder organernes virksomhed udøves, rent faktisk bidrager til et socialt formål samt til forfølgelsen af formålene om solidaritet og budgetmæssig effektivitet.
- 2) Når en medlemsstat tillader de offentlige myndigheder at gøre direkte brug af frivillige sammenslutninger til udførelse af visse opgaver, er en offentlig myndighed, der ønsker at indgå aftaler med sådanne sammenslutninger, ikke i medfør af EU-retten forpligtet til at foretage en indledende sammenligning af forskellige sammenslutningers tilbud.
- 3) Når en medlemsstat, der tillader de offentlige myndigheder at gøre direkte brug af frivillige sammenslutninger til udførelse af visse opgaver, tillader disse sammenslutninger at udøve visse kommercielle aktiviteter, tilkommer det denne medlemsstat at fastsætte de grænser, inden for hvilke disse aktiviteter kan udføres. Disse grænser skal dog tilsikre, at de nævnte kommercielle aktiviteter er marginale i forhold til sådanne sammenslutningers samlede virksomhed og understøtter forfølgelsen af disse sammenslutningers frivillige virksomhed.

⁽¹⁾ EUT C 93 af 29.3.2014.

Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 28. januar 2016 — CM Eurologistik GmbH mod Hauptzollamt Duisburg (sag C-238/14), og Grünwald Logistik Service GmbH (GLS) mod Hauptzollamt Hamburg-Stadt (sag C-284/14) (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Finanzgericht Düsseldorf og Finanzgericht Hamburg — Tyskland)

(Forenede sager C-283/14 og C-284/14) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — forordning (EU) nr. 158/2013 — gyldighed — antidumpingtold indført på importen af visse typer tilberedte eller konserverede citrusfrugter med oprindelse i Kina — opfyldelse af en dom, hvorved en tidligere forordning er blevet erklæret ugyldig — genoptagelse af den oprindelige undersøgelse vedrørende fastsættelsen af den normale værdi — genindførelse af antidumpingtold på grundlag af de samme oplysninger — den undersøgelsesperiode, der skal tages hensyn til)

(2016/C 106/04)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Finanzgericht Düsseldorf og Finanzgericht Hamburg

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: CM Eurologistik GmbH (sag C-238/14) og Grünwald Logistik Service GmbH (GLS) (sag C-284/14)

Sagsøgte: Hauptzollamt Duisburg (sag C-238/14) og Hauptzollamt Hamburg-Stadt (sag C-284/14)

Konklusion

Gennemgangen af de forelagte spørgsmål har intet frembragt, der kan påvirke gyldigheden af Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 158/2013 af 18. februar 2013 om genindførelse af en endelig antidumpingtold på importen af visse typer tilberedte eller konserverede citrusfrugter (mandariner osv.) med oprindelse i Folkerepublikken Kina.

⁽¹⁾ EUT C 315 af 15.9.2014.

Domstolens dom (Første Afdeling) af 4. februar 2016 — straffesag mod Sebat Ince (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Amtsgericht Sonthofen)

(Sag C-336/14) ⁽¹⁾

(Fri udveksling af tjenesteydelser — artikel 56 TEUF — hasardspil — offentligt monopol på væddemål på sportsbegivenheder — forudgående administrativ tilladelse — udelukkelse af private aktører — indsamling af indsatser i væddemål på vegne af en virksomhed med hjemsted i en anden medlemsstat — strafferetlige sanktioner — national bestemmelse, som er i strid med EU-retten — fortrængelse — overgang til en ordning, hvorefter et begrænset antal koncessioner tildeles private aktører — principperne om gennemsigtighed og uvildighed — direktiv 98/34/EF — artikel 8 — tekniske forskrifter — forskrifter vedrørende tjenester — underretningspligt)

(2016/C 106/05)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Amtsgericht Sonthofen

Part i hovedsagen

Sebat Ince

Konklusion

- 1) Artikel 56 TEUF skal fortolkes således, at den er til hinder for, at de retshåndhævende myndigheder i en medlemsstat straffer formidling uden tilladelse af sportsvæddemål, som udøves af en privat aktør på vegne af en anden privat aktør, som ikke råder over en tilladelse til at foranstalte sportsvæddemål i denne medlemsstat, men som er indehaver af en licens i en anden medlemsstat, når kravet om at være i besiddelse af en tilladelse til at foranstalte eller formidle sportsvæddemål er et led i en ordning med offentligt monopol, som de nationale domstole har kendt i strid med EU-retten. Artikel 56 TEUF er til hinder for en sådan straffpålægelse, også selv om en privat aktør i teorien kan opnå en tilladelse til at foranstalte eller formidle sportsvæddemål, for så vidt som kendskabet til proceduren for tildeling af en sådan tilladelse ikke er sikret, og ordningen med offentligt monopol på sportsvæddemål, som de nationale domstole har kendt i strid med EU-retten, er fortsat på trods af vedtagelsen af en sådan procedure.
- 2) Artikel 8, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/34/EF af 22. juni 1998 om en informationsprocedure med hensyn til tekniske standarder og forskrifter samt forskrifter for informationssamfundets tjenester, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/48/EF af 20. juli 1998, skal fortolkes således, at et udkast til en regional lovgivning, hvorefter bestemmelserne i en fælles lovgivning for en medlemsstats forskellige regioner, hvis gyldighedsperiode er udløbet, fortsat skal være gældende i den pågældende region, er omfattet af underretningspligten i henhold til nævnte artikel 8, stk. 1, for så vidt som dette udkast indeholder tekniske forskrifter som omhandlet i dette direktivs artikel 1, således at manglende opfyldelse af denne forpligtelse medfører, at disse tekniske forskrifter ikke kan gøres gældende over for en borger inden for rammerne af en straffesag. En sådan forpligtelse anfægtes ikke af den omstændighed, at udkastet til den nævnte fælles lovgivning tidligere var blevet meddelt Kommissionen i overensstemmelse med nævnte direktivs artikel 8, stk. 1, og udtrykkeligt fastsatte en mulighed for forlængelse af gyldighedsperioden, som der dog ikke er blevet gjort brug af.
- 3) Artikel 56 TEUF skal fortolkes således, at den er til hinder for, at en medlemsstat straffer formidling uden tilladelse af sportsvæddemål på dens område på vegne af en virksomhed, som er indehaver af en licens til at foranstalte sportsvæddemål i en anden medlemsstat:
 - når udstedelsen af en tilladelse til foranstaltning af sportsvæddemål er betinget af, at nævnte virksomhed har opnået en koncession efter en procedure for tildeling af koncessioner som den i hovedsagen omhandlede, for så vidt som den forelæggende ret fastslår, at denne procedure ikke overholder principperne om ligebehandling og om forbud mod forskelsbehandling på grundlag af nationalitet og det krav om gennemsigtighed, som følger heraf, og
 - for så vidt som bestemmelser om indførelse af en ordning med offentligt monopol på foranstaltning og formidling af sportsvæddemål, som de nationale domstole har kendt i strid med EU-retten, på trods af ikrafttrædelsen af en national bestemmelse, hvorefter der kan bevilges koncessioner til private aktører, i praksis fortsat er blevet anvendt.

⁽¹⁾ EUT C 339 af 29.9.2014.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 28. januar 2016 — straffesag mod Rosanna Laezza (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunale di Frosinone — Italien)

(Sag C-375/14) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — artikel 49 TEUF og 56 TEUF — etableringsfrihed — fri udveksling af tjenesteydelser — hasardspil — dom fra Domstolen, hvorved det blev fastslået, at den nationale lovgivning om koncessioner på indsamling af væddemål var uforenelig med EU-retten — omstrukturering af systemet gennem et nyt udbud — vederlagsfri overdragelse af anvendelsen af egne materielle og immaterielle aktiver, som udgør nettet til forvaltning og indsamling af væddemålene — restriktion — tvingende almene hensyn — proportionalitet)

(2016/C 106/06)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Tribunale di Frosinone

Part i hovedsagen

Rosanna Laezza

Konklusion

Artikel 49 TEUF og 56 TEUF skal fortolkes således, at de er til hinder for en restriktiv national bestemmelse som den i hovedsagen omhandlede, hvorefter koncessionshaveren i forbindelse med ophøret af aktiviteten som følge af udløbet af koncessionens varighed pålægges vederlagsfrit at overdrage anvendelsen af egne materielle og immaterielle aktiver, som udgør nettet til forvaltning og indsamling af væddemål, såfremt denne restriktion går ud over, hvad der er nødvendigt for at opnå det formål, der faktisk forfølges med denne bestemmelse, hvilket det tilkommer den forelæggende ret at efterprøve.

⁽¹⁾ EUT C 372 af 20.10.2014.

Domstolens dom (Anden Afdeling) af 28. januar 2016 — Europa-Kommissionen mod Den Portugisiske Republik

(Sag C-398/14) ⁽¹⁾

(Traktatbrud — direktiv 91/271/EØF — rensning af byspildevand — artikel 4 — sekundær eller tilsvarende rensning — bilag I, litra B og D)

(2016/C 106/07)

Processprog: portugisisk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved P. Guerra e Andrade og E. Manhaeve, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Den Portugisiske Republik (ved L. Inez Fernandes, J. Reis Silva og J. Brito e Silva, som befuldmægtigede)

Konklusion

1) Den Portugisiske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 4 i Rådets direktiv 91/271/EØF af 21. maj 1991 om rensning af byspildevand, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 1137/2008 af 22. oktober 2008, idet den ikke i byområderne Alvalade, Odemira, Pereira do Campo, Vila Verde (PTAGL 420), Mação, Pontével, Castro Daire, Arraiolos, Ferreira do Alentejo, Vidigueira, Alcácer do Sal, Amareleja, Monchique, Montemor-o-Novo, Grândola, Estremoz, Maceira, Portel, Viana do Alentejo, Cinfães, Ponte de Reguengo, Canas de Senhorim, Repeses, Vila Viçosa, Santa Comba Dão, Tolosa, Loriga, Cercal, Vale de Santarém, Castro Verde, Almodôvar, Amares/Ferreiras, Mogadouro, Melides, Vila Verde (PTAGL 421), Serpa, Vendas Novas, Vila de Prado, Nelas, Vila Nova de São Bento, Santiago do Cacém, Alter do Chão, Tábua og Mangualde har sikret, at udledninger fra rensningsanlæg for byspildevand underkastes et passende niveau for rensningen i overensstemmelse med de relevante bestemmelser i bilag I, litra B, til nævnte direktiv.

2) Den Portugisiske Republik betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 380 af 27.10.2014.

Domstolens dom (Femte Afdeling) af 28. januar 2016 — Quimitécnica.com — Comércio e Indústria Química, SA, José de Mello — Sociedade Gestora de Participações Sociais, SA mod Europa-Kommissionen

(Sag C-415/14 P) ⁽¹⁾

(Appel — karteller — europæisk marked for fosfater til dyrefoder — bøde pålagt appellanterne efter en forligsprocedure — ratevis betaling af bøden — krav om etablering af en bankgaranti hos en bank med en langsigtet »AA«-kreditvurdering — begrundelsespligt)

(2016/C 106/08)

Processprog: portugisisk

Parter

Appellanter: Quimitécnica.com — Comércio e Indústria Química, SA og José de Mello — Sociedade Gestora de Participações Sociais, SA (ved advogado J. Calheiros)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen (ved V. Bottka og B. Mongin, som befuldmægtigede, samt advogado M. Marques Mendes)

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Rets dom af 26. juni 2014, Quimitécnica.com og de Mello mod Kommissionen (T-564/10, EU: T:2014:583), ophæves.
- 2) Sagen hjemvises til Den Europæiske Unions Ret.
- 3) Afgørelsen om sagens omkostninger udsættes.

⁽¹⁾ EUT C 388 af 3.11.2014.

Domstolens dom (Niende Afdeling) af 28. januar 2016 — Éditions Odile Jacob SAS mod Europa-Kommissionen, Lagardère SCA og Wendel

(Sag C-514/14 P) ⁽¹⁾

(Appel — fusion på markedet for bogudgivelser — afgørelse vedtaget efter annullation af en beslutning om godkendelse af en overtager af visse aktiver grundet en befuldmægtiget persons manglende uafhængighed — artikel 266 TEUF — opfyldelse af en annullationsdom — sagens genstand — den omtvistede afgørelses retlige grundlag — afgørelsens tilbagevirkende kraft — uafhængigheden for overtageren af de afståede aktiver i forhold til køberen)

(2016/C 106/09)

Processprog: fransk

Parter

Appellant: Éditions Odile Jacob SAS (ved avocats J.-F. Bellis, O. Fréget og L. Eskenazi)

De andre parter i appelsagen: Europa-Kommissionen (ved C. Giolito og B. Mongin, som befuldmægtigede), Lagardère SC (ved avocats A. Winckler, F. de Bure, J.-B. Pinçon og L. Bary) og Wendel (ved avocats M. Trabucchi, F. Gordon, A. Gosset-Grainville og Rechtsanwältin C. Renner)

Konklusion

- 1) Appellen forkastes.
- 2) Éditions Odile Jacob SAS betaler Europa-Kommissionen, Lagardère SC og Wendels omkostninger.

(¹) EUT C 26 af 26.1.2015.

Domstolens dom (Ottende Afdeling) af 28. januar 2016 — Heli-Flight GmbH & Co. KG mod Det Europæiske Luftfartssikkerhedsagentur (EASA)

(Sag C-61/15 P) (¹)

(Appel — civil luftfart — fremsatte ansøgninger om godkendelse af flyvebetingelser — afgørelse fra Det Europæiske Luftfartssikkerhedsagentur — afslag på en ansøgning — obligatorisk forudgående administrativ procedure — mulighed for at anlægge sag for Unionens retsinstanser — dommerens opgave — vedtagelse af foranstaltninger med henblik på sagens tilrettelæggelse — forpligtelse — komplekse tekniske vurderinger)

(2016/C 106/10)

Processprog: tysk

Parter

Appellant: Heli-Flight GmbH & Co. KG (ved Rechtsanwalt T. Kittner)

Den anden part i appelsagen: Det Europæiske Luftfartssikkerhedsagentur (EASA) (ved Rechtsanwalt T. Masing)

Konklusion

- 1) Appellen forkastes.
- 2) Heli-Flight GmbH & Co. KG bærer sine egne omkostninger.

(¹) EUT C 155 af 11.5.2015.

Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 28. januar 2016 — BP Europa SE mod Hauptzollamt Hamburg-Stadt (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesfinanzhof — Tyskland)

(Sag C-64/15) (¹)

(Præjudiciel forelæggelse — skatter og afgifter — den generelle ordning for punktafgifter — direktiv 2008/118/EF — uregelmæssighed opstået under en bevægelse af punktafgiftspligtige varer — bevægelse af varer under en afgiftssuspensionsordning — varemanko ved leveringen — opkrævning af punktafgift ved manglende bevis for, at varerne er ødelagte eller gået tabt)

(2016/C 106/11)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundesfinanzhof

Parter i hovedsagen

Sagsøger: BP Europa SE

Sagsøgt: Hauptzollamt Hamburg-Stadt

Konklusion

- 1) Artikel 20, stk. 2, i Rådets direktiv 2008/118/EF af 16. december 2008 om den generelle ordning for punktafgifter og om ophævelse af direktiv 92/12/EØF skal fortolkes således, at bevægelser af punktafgiftspligtige varer under en afgiftssuspensionsordning ophører i denne bestemmelses forstand i en situation som den i hovedsagen omhandlede på det tidspunkt, hvor modtageren af disse varer efter en endeligt afsluttet losning af det transportmiddel, der indeholdt de pågældende varer, har konstateret en manko på varemængden i forhold til den varemængde, han skulle have haft leveret.
- 2) Artikel 7, stk. 2, litra a), sammenholdt med artikel 10, stk. 2, i direktiv 2008/118, skal fortolkes således, at:
 - de situationer, som disse bestemmelser regulerer, ikke omfatter situationen i direktivets artikel 7, stk. 4, og at
 - den omstændighed, at en national bestemmelse til gennemførelse af artikel 10, stk. 2, i direktiv 2008/118, såsom den i hovedsagen omhandlede, ikke udtrykkeligt nævner, at den uregelmæssighed, som denne bestemmelse i direktivet regulerer, skal have medført, at de pågældende varer er overgået til forbrug, ikke kan være til hinder for, at denne nationale bestemmelse kan finde anvendelse ved konstateringen af en manko, som nødvendigvis indebærer en sådan overgang til forbrug.
- 3) Artikel 10, stk. 4, i direktiv 2008/118 skal fortolkes således, at den ikke alene finder anvendelse, når den samlede mængde af varer, der bevæges under en afgiftssuspensionsordning, ikke er nået frem til deres bestemmelsessted, men ligeledes i tilfælde, hvor kun en del af disse varer ikke er nået frem til bestemmelsesstedet.

⁽¹⁾ EUT C 138 af 27.4.2015.

Domstolens dom (Syvende Afdeling) af 4. februar 2016 — Youssef Hassan mod Breiding Vertriebsgesellschaft mbH (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Oberlandesgericht Düsseldorf — Tyskland)

(Sag C-163/15) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — EF-varemærker — forordning (EF) nr. 207/2009 — artikel 23 — licens — EF-varemærkeregistret — licenstagernes ret til at anlægge sag om krænkelse til trods for, at licensen ikke er indført i registret)

(2016/C 106/12)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Oberlandesgericht Düsseldorf

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Youssef Hassan

Sagsøgt: Breiding Vertriebsgesellschaft mbH

Konklusion

Artikel 23, stk. 1, første punktum, i Rådets forordning (EF) nr. 207/2009 af 26. februar 2009 om EF-varemærker skal fortolkes således, at en licenstagere kan anlægge sag om krænkelse af et EF-varemærke, som der er givet licens til, selv om licensen ikke er blevet indført i EF-varemærkeregistret.

⁽¹⁾ EUT C 254 af 3.8.2015.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Rechtbank Noord-Holland (Nederlandene) den 14. december 2015 — X og GoPro Coöperatief UA mod Inspecteur van de Belastingdienst Douane, kantoor Rotterdam Rijnmond

(Sag C-666/15)

(2016/C 106/13)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Rechtbank Noord-Holland

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: X og GoPro Coöperatief UA

Sagsøgt: Inspecteur van de Belastingdienst Douane, kantoor Rotterdam Rijnmond

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal Kommissionens forklarende bemærkninger til underposition 8525 80 30 og underpositionerne 8525 80 91 og 8525 80 99 i den kombinerede nomenklatur fortolkes således, at der også er tale om en videosekvens af »en varighed på 30 minutter eller derover«, når videobillederne kan optages i mere end 30 minutter i »video record«-mode, selv om videobillederne lagres i særskilte filer, som hver har en varighed af under 30 minutter, og betragteren under afspilningen særskilt må åbne hver fil med en varighed af under 30 minutter, men det på en pc ved hjælp af en software, der leveres af GoPro, er muligt at sætte de billeder, der findes i disse filer, i rækkefølge, dvs. som en videofilm på over 30 minutter, og lagre disse billeder i en enkelt fil på en pc?
- 2) Er det til hinder for at tarifere videokameraer, der kan optage signaler fra eksterne kilder, i underposition 8525 80 99 i KN, at disse videokameraer ikke kan gengive disse signaler via en ekstern fjernsynsmodtager eller en ekstern monitor, idet disse videokameraer, eksempelvis GoPro Hero 3 Silver Edition, på en ekstern fjernsynsmodtager eller en ekstern monitor kun kan afspille filer, som de selv har optaget via deres linse?

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Hof van beroep te Antwerpen (Belgien) den 14. december 2015 — Loterie Nationale — Nationale Loterij NV mod Paul Adriaensen m.fl.

(Sag C-667/15)

(2016/C 106/14)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Hof van beroep te Antwerpen

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Loterie Nationale — Nationale Loterij NV

Sagsøgt: Paul Adriaensen, Werner De Kesel og The Right Frequency VZW

Præjudicielt spørgsmål

Følger det af punkt 14 i bilag I til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/29/EF⁽¹⁾ af 11. maj 2005 om virksomheders urimelige handelspraksis over for forbrugerne på det indre marked og om ændring af Rådets direktiv 84/450/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/7/EF, 98/27/EF og 2002/65/EF og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2006/2004), at der kun er tale om et forbudt pyramidespil, såfremt opfyldelsen af det finansielle løfte til eksisterende medlemmer

— hovedsageligt eller i det væsentlige afhænger af, om bidragene fra de nye medlemmer direkte videreledes («direkte sammenhæng»),

eller

— er det tilstrækkeligt, at opfyldelsen af det finansielle løfte over for eksisterende medlemmer hovedsageligt eller i det væsentlige afhænger af et indirekte vederlag gennem bidragene fra eksisterende medlemmer, det vil sige uden at eksisterende medlemmer hovedsageligt eller i det væsentlige erhverver deres kompensation fra deres eget salg eller deres eget forbrug af produkter eller tjenesteydelser, men opfyldelsen af det finansielle løfte hovedsageligt eller i det væsentlige afhænger af tilgangen af nye medlemmer og disses bidrag («indirekte sammenhæng»)?

⁽¹⁾ EUT L 149, s. 22.

Appel iværksat den 15. december 2015 af The Tea Board til prøvelse af dom afsagt af Retten (Ottende Afdeling) den 2. oktober 2015 i sag T-624/13 — The Tea Board mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

(Sag C-673/15 P)

(2016/C 106/15)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: The Tea Board (ved Rechtsanwältin M.C. Maier faring i det Indre Marked (Varemærker og Design) og Delta Lingerie

Appellanten har nedlagt følgende påstande

— Den appellerede dom afsagt af Retten den 2. oktober 2015 i sag T-624/13 ophæves, for så vidt som Retten frifandt Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) med hensyn til følgende tjenesteydelser, der var omfattet af det ansøgte varemærke i klasse 35 og 38:

— Rådgivning vedrørende etablering og forvaltning af salgssteder til detailsalg og indkøbssteder til detailsalg samt reklamevirksomhed; salgsfremmende foranstaltninger (for tredjemand), reklamevirksomhed, bistand ved forretningsledelse, forretningsadministration, onlinereklame på et computernetværk, reklameomdeling (foldere, prospekter, gratis aviser, vareprøver), formidling af avisabonnementer for andre; information eller oplysninger vedrørende forretningsvirksomhed; organisering af udstillinger og begivenheder med kommercielle eller reklame-mæssige formål, reklamebureauer, udlejning af reklameplads, radio- og fjernsynsreklamer, reklamesponsoring. (klasse 35)

— telekommunikationsvirksomhed, transmissioner af meddelelser og billeder formidlet via computer, interaktiv samsending i forbindelse med produktpræsentationer, kommunikation via computerterminaler, kommunikation (transmission) via åbne og lukkede globale edb-net. (klasse 38)

- Om nødvendigt hjemvises sagen til Retten.

- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringender og væsentligste argumenter

1. Ved appellen søges Rettens dom af 2. oktober 2015 i sag T-624/13 delvist ophævet, for så vidt som Retten frifandt Harmoniseringskontoret med hensyn til de tjenesteydelser i klasse 35 og 38, der er omfattet af det omtvistede varemærke.

2. Appellen er baseret på to anbringender: Tilsidesættelse af EF-varemærkeforordningens ⁽¹⁾ artikel 8, stk. 1, litra b), og artikel 8, stk. 5.

3. Ansøgeren er af den opfattelse, at et EF-fællesmærkes væsentligste funktion i henhold til EF-varemærkeforordningens artikel 66, stk. 2, der består i at angive den geografiske oprindelse af de omfattede varer, ikke er at angive den handelsmæssige oprindelse, men blot at garantere den fælles oprindelse af de varer eller tjenesteydelser, der udbydes og sælges med varemærket, dvs. at varerne stammer fra en virksomhed, der befinder sig i den geografiske region, der har et EF-fællesmærke, og som er berettiget til at bruge EF-fællesmærket.

4. Det må derfor efter ansøgerens opfattelse konkluderes, at den geografiske oprindelse inden for rammerne af EF-varemærkeforordningens artikel 8, stk. 1, litra b), skal tages i betragtning som en relevant faktor enten i forbindelse med vurderingen af ligheden mellem de omhandlede varer og/eller tjenesteydelser, og/eller når der foretages en overordnet vurdering af risikoen for forveksling.

5. Når der derfor i henhold til EF-varemærkeforordningens artikel 66, stk. 2, foretages en sammenligning af varer og/eller tjenesteydelser, der er omfattet af et ældre EF-fællesmærke, der består i en geografisk angivelse, med dem, der er omfattet af et individuelt EF-varemærke, er det ikke efter ansøgerens opfattelse afgørende, om de pågældende varer og tjenesteydelser er af lignende art med hensyn til deres beskaffenhed, formål, slutbrugere og/eller distributionskanaler. Det bør snarere undersøges, om de pågældende varer og/eller tjenesteydelser har samme geografiske oprindelse.

6. Ansøgerens fortolkning af EF-varemærkeforordningens artikel 66, stk. 2, følger af
 - 1) den indre sammenhæng i forordning nr. 207/2009, herunder, at
 - i. EF-varemærkeforordningens artikel 66, stk. 2, udgør en undtagelse i forordning nr. 207/2009, idet det fremgår af denne forordnings artikel 7, stk. 1, litra c), at varemærker, der udelukkende består af tegn eller angivelser, der i omsætningen kan tjene til at betegne varens eller tjenesteydelsens geografiske oprindelse, er udelukket fra registrering
 - ii. i henhold til EF-varemærkeforordningens artikel 67, stk. 2, skal bestemmelserne for EF-fællesmærkets benyttelse, når dette består af en geografisk oprindelsesbetegnelse, tillade enhver person, hvis varer eller tjenesteydelser stammer fra det berørte geografiske område, at blive optaget som medlem af den sammenslutning, der er indehaver af mærket, og at et EF-fællesmærke, der består af en geografisk oprindelsesbetegnelse, derfor aldrig kan adskille sammenslutningens medlemmers varer og tjenesteydelser fra andre virksomheders.
 - 2) fortolkningen af denne bestemmelse i lyset af forordning nr. 1151/2012 ⁽²⁾ og i lyset af TRIPs-aftalen, ifølge hvilken en geografisk betegnelse skal have en høj grad af beskyttelse, og ifølge hvilken præsentationen af en vare, der indikerer, at den pågældende vare har sin oprindelse i et andet geografisk område end det, som varen reelt stammer fra, således at forbrugerne vildledes for så vidt angår varens geografiske oprindelse, skal forbydes.

7. Ansøgeren er af den opfattelse, at de kvaliteter, som Retten har fastlagt i forbindelse med DARJEELING ligeledes kan overføres til tjenesteydelser såsom forretningsrådgivning eller teletjenester, der i den henseende kan styrke tiltrækningskraften hos det omtvistede varemærke. Endvidere påpeger ansøgeren, at Retten ikke gav nogen reel begrundelse i dommen for, hvorfor de kvaliteter, der er knyttet til varemærket DARJEELING ikke kan overføres til tjenesteydelser i klasse 35 og 38, hvilket i sig selv er en retlig fejl.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 207/2009 af 26.2.2009 om EF-varemærker (EUT L 78, s. 1).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1151/2012 af 21.11.2012 om kvalitetsordninger for landbrugsprodukter og fødevarer (EUT L 343, s. 1).

Appel iværksat den 15. december 2015 af The Tea Board til prøvelse af dom afsagt af Retten (Ottende Afdeling) den 2. oktober 2015 i sag T-625/13 — The Tea Board mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

(Sag C-674/15 P)

(2016/C 106/16)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: The Tea Board (ved Rechtsanwältin M.C. Maier og A. Nordemann)

De andre parter i appelsagen: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) og Delta Lingerie

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Den appellerede dom afsagt af Retten den 2. oktober 2015 i sag T-625/13 ophæves, for så vidt som Retten frifandt Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) med hensyn til følgende tjenesteydelser, der var omfattet af det ansøgte varemærke i klasse 35 og 38:
 - Rådgivning vedrørende etablering og forvaltning af salgssteder til detailsalg og indkøbssteder til detailsalg samt reklamevirksomhed; salgsfremmende foranstaltninger (for tredjemand), reklamevirksomhed, bistand ved forretningsledelse, forretningsadministration, onlinereklame på et computernetværk, reklameomdeling (foldere, prospekter, gratis aviser, vareprøver), formidling af avisabonnementer for andre; information eller oplysninger vedrørende forretningsvirksomhed; organisering af udstillinger og begivenheder med kommercielle eller reklame-mæssige formål, reklamebureauer, udlejning af reklameplads, radio- og fjernsynsreklamer, reklamesponsoring. (klasse 35)
 - telekommunikationsvirksomhed, transmissioner af meddelelser og billeder formidlet via computer, interaktiv samsending i forbindelse med produktpræsentationer, kommunikation via computerterminaler, kommunikation (transmission) via åbne og lukkede globale edb-net. (klasse 38)
- Om nødvendigt hjemvises sagen til Retten.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringender og væsentligste argumenter

1. Ved appellen søges Rettens dom af 2. oktober 2015 i sag T-625/13 delvist ophævet, for så vidt som Retten frifandt Harmoniseringskontoret med hensyn til de tjenesteydelser i klasse 35 og 38, der er omfattet af det omtvistede varemærke.
2. Appellen er baseret på to anbringender: Tilsidesættelse af EF-varemærkeforordningens ⁽¹⁾ artikel 8, stk. 1, litra b), og artikel 8, stk. 5.

3. Ansøgeren er af den opfattelse, at et EF-fællesmærkes væsentligste funktion i henhold til EF-varemærkeforordningens artikel 66, stk. 2, der består i at angive den geografiske oprindelse af de omfattede varer, ikke er at angive den handelsmæssige oprindelse, men blot at garantere den fælles oprindelse af de varer eller tjenesteydelser, der udbydes og sælges med varemærket, dvs. at varerne stammer fra en virksomhed, der befinder sig i den geografiske region, der har et EF-fællesmærke, og som er berettiget til at bruge EF-fællesmærket.
4. Det må derfor efter ansøgerens opfattelse konkluderes, at den geografiske oprindelse inden for rammerne af EF-varemærkeforordningens artikel 8, stk. 1, litra b), skal tages i betragtning som en relevant faktor enten i forbindelse med vurderingen af ligheden mellem de omhandlede varer og/eller tjenesteydelser, og/eller når der foretages en overordnet vurdering af risikoen for forveksling.
5. Når der derfor i henhold til EF-varemærkeforordningens artikel 66, stk. 2, foretages en sammenligning af varer og/eller tjenesteydelser, der er omfattet af et ældre EF-fællesmærke, der består i en geografisk angivelse, med dem, der er omfattet af et individuelt EF-varemærke, er det ikke efter ansøgerens opfattelse afgørende, om de pågældende varer og tjenesteydelser er af lignende art med hensyn til deres beskaffenhed, formål, slutbrugere og/eller distributionskanaler. Det bør snarere undersøges, om de pågældende varer og/eller tjenesteydelser har samme geografiske oprindelse.
6. Ansøgerens fortolkning af EF-varemærkeforordningens artikel 66, stk. 2, følger af

— den indre sammenhæng i forordning nr. 207/2009, herunder, at

— EF-varemærkeforordningens artikel 66, stk. 2, udgør en undtagelse i forordning nr. 207/2009, idet det fremgår af denne forordnings artikel 7, stk. 1, litra c), at varemærker, der udelukkende består af tegn eller angivelser, der i omsætningen kan tjene til at betegne varens eller tjenesteydelsens geografiske oprindelse, er udelukket fra registrering

— i henhold til EF-varemærkeforordningens artikel 67, stk. 2, skal bestemmelserne for EF-fællesmærkets benyttelse, når dette består af en geografisk oprindelsesbetegnelse, tillade enhver person, hvis varer eller tjenesteydelser stammer fra det berørte geografiske område, at blive optaget som medlem af den sammenslutning, der er indehaver af mærket, og at et EF-fællesmærke, der består af en geografisk oprindelsesbetegnelse, derfor aldrig kan adskille sammenslutningens medlemmers varer og tjenesteydelser fra andre virksomheders.

— fortolkningen af denne bestemmelse i lyset af forordning nr. 1151/2012⁽²⁾ og i lyset af TRIPs-aftalen, ifølge hvilken en geografisk betegnelse skal have en høj grad af beskyttelse, og ifølge hvilken præsentationen af en vare, der indikerer, at den pågældende vare har sin oprindelse i et andet geografisk område end det, som varen reelt stammer fra, således at forbrugerne vildledes for så vidt angår varens geografiske oprindelse, skal forbydes.

7. Ansøgeren er af den opfattelse, at de kvaliteter, som Retten har fastlagt i forbindelse med DARJEELING ligeledes kan overføres til tjenesteydelser såsom forretningsrådgivning eller teletjenester, der i den henseende kan styrke tiltrækningskraften hos det omtvistede varemærke. Endvidere påpeger ansøgeren, at Retten ikke gav nogen reel begrundelse i dommen for, hvorfor de kvaliteter, der er knyttet til varemærket DARJEELING ikke kan overføres til tjenesteydelser i klasse 35 og 38, hvilket i sig selv er en retlig fejl.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 207/2009 af 26.2.2009 om EF-varemærker (EUT L 78, s. 1).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1151/2012 af 21.11.2012 om kvalitetsordninger for landbrugsprodukter og fødevarer (EUT L 343, s. 1).

Appel iværksat den 15. december 2015 af The Tea Board til prøvelse af dom afsagt af Retten (Ottende Afdeling) den 2. oktober 2015 i sag T-626/13 — The Tea Board mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

(Sag C-675/15 P)

(2016/C 106/17)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: The Tea Board (ved Rechtsanwältin M.C. Maier og A. Nordemann)

De andre parter i appellsagen: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) og Delta Lingerie

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Den appellerede dom afsagt af Retten den 2. oktober 2015 i sag T-626/13 ophæves, for så vidt som Retten frifandt Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) med hensyn til følgende tjenesteydelser, der var omfattet af det ansøgte varemærke i klasse 35 og 38:

Rådgivning vedrørende etablering og forvaltning af salgssteder til detailsalg og indkøbssteder til detailsalg samt reklamevirksomhed; salgsfremmende foranstaltninger (for tredjemand), reklamevirksomhed, bistand ved forretningsledelse, forretningsadministration, onlinereklame på et computernetværk, reklameomdeling (foldere, prospekter, gratis aviser, vareprøver), formidling af avisabonnenter for andre; information eller oplysninger vedrørende forretningsvirksomhed; organisering af udstillinger og begivenheder med kommercielle eller reklamemæssige formål, reklamebureauer, udlejning af reklameplads, radio- og fjernsynsreklamer, reklamesponsorering. (klasse 35)

telekommunikationsvirksomhed, transmissioner af meddelelser og billeder formidlet via computer, interaktiv samsending i forbindelse med produktpræsentationer, kommunikation via computerterminaler, kommunikation (transmission) via åbne og lukkede globale edb-net. (klasse 38)

- Om nødvendigt hjemvises sagen til Retten.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringender og væsentligste argumenter

1. Ved appellen søges Rettens dom af 2. oktober 2015 i sag T-626/13 delvist ophævet, for så vidt som Retten frifandt Harmoniseringskontoret med hensyn til de tjenesteydelser i klasse 35 og 38, der er omfattet af det omtvistede varemærke.
2. Appellen er baseret på to anbringender: Tilsidesættelse af EF-varemærkeforordningens ⁽¹⁾ artikel 8, stk. 1, litra b), og artikel 8, stk. 5.
3. Ansøgeren er af den opfattelse, at et EF-fællesmærkes væsentligste funktion i henhold til EF-varemærkeforordningens artikel 66, stk. 2, der består i at angive den geografiske oprindelse af de omfattede varer, ikke er at angive den handelsmæssige oprindelse, men blot at garantere den fælles oprindelse af de varer eller tjenesteydelser, der udbydes og sælges med varemærket, dvs. at varerne stammer fra en virksomhed, der befinder sig i den geografiske region, der har et EF-fællesmærke, og som er berettiget til at bruge EF-fællesmærket.

4. Det må derfor efter ansøgerens opfattelse konkluderes, at den geografiske oprindelse inden for rammerne af EF-varemærkeforordningens artikel 8, stk. 1, litra b), skal tages i betragtning som en relevant faktor enten i forbindelse med vurderingen af ligheden mellem de omhandlede varer og/eller tjenesteydelser, og/eller når der foretages en overordnet vurdering af risikoen for forveksling.
5. Når der derfor i henhold til EF-varemærkeforordningens artikel 66, stk. 2, foretages en sammenligning af varer og/eller tjenesteydelser, der er omfattet af et ældre EF-fællesmærke, der består i en geografisk angivelse, med dem, der er omfattet af et individuelt EF-varemærke, er det ikke efter ansøgerens opfattelse afgørende, om de pågældende varer og tjenesteydelser er af lignende art med hensyn til deres beskaffenhed, formål, slutbrugere og/eller distributionskanaler. Det bør snarere undersøges, om de pågældende varer og/eller tjenesteydelser har samme geografiske oprindelse.
6. Ansøgerens fortolkning af EF-varemærkeforordningens artikel 66, stk. 2, følger af
- 1) den indre sammenhæng i forordning nr. 207/2009, herunder, at
 - i. EF-varemærkeforordningens artikel 66, stk. 2, udgør en undtagelse i forordning nr. 207/2009, idet det fremgår af denne forordnings artikel 7, stk. 1, litra c), at varemærker, der udelukkende består af tegn eller angivelser, der i omsætningen kan tjene til at betegne varens eller tjenesteydelsens geografiske oprindelse, er udelukket fra registrering
 - ii. i henhold til EF-varemærkeforordningens artikel 67, stk. 2, skal bestemmelserne for EF-fællesmærkets benyttelse, når dette består af en geografisk oprindelsesbetegnelse, tillade enhver person, hvis varer eller tjenesteydelser stammer fra det berørte geografiske område, at blive optaget som medlem af den sammenslutning, der er indehaver af mærket, og at et EF-fællesmærke, der består af en geografisk oprindelsesbetegnelse, derfor aldrig kan adskille sammenslutningens medlemmers varer og tjenesteydelser fra andre virksomheders.
 - 2) fortolkningen af denne bestemmelse i lyset af forordning nr. 1151/2012 ⁽²⁾ og i lyset af TRIPs-aftalen, ifølge hvilken en geografisk betegnelse skal have en høj grad af beskyttelse, og ifølge hvilken præsentationen af en vare, der indikerer, at den pågældende vare har sin oprindelse i et andet geografisk område end det, som varen reelt stammer fra, således at forbrugerne vildledes for så vidt angår varens geografiske oprindelse, skal forbydes.
7. Ansøgeren er af den opfattelse, at de kvaliteter, som Retten har fastlagt i forbindelse med DARJEELING ligeledes kan overføres til tjenesteydelser såsom forretningsrådgivning eller teletjenester, der i den henseende kan styrke tiltrækningskraften hos det omtvistede varemærke. Endvidere påpeger ansøgeren, at Retten ikke gav nogen reel begrundelse i dommen for, hvorfor de kvaliteter, der er knyttet til varemærket DARJEELING ikke kan overføres til tjenesteydelser i klasse 35 og 38, hvilket i sig selv er en retlig fejl.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 207/2009 af 26.2.2009 om EF-varemærker (EUT L 78, s. 1).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1151/2012 af 21.11.2012 om kvalitetsordninger for landbrugsprodukter og fødevarer (EUT L 343, s. 1).

Appel iværksat den 15. december 2015 af The Tea Board til prøvelse af dom afsagt af Retten (Ottende Afdeling) den 2. oktober 2015 i sag T-627/13 — The Tea Board mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

(Sag C-676/15 P)

(2016/C 106/18)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: The Tea Board (ved Rechtsanwältin M.C. Maier og A. Nordemann)

De andre parter i appelsagen: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) og Delta Lingerie

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Den appellerede dom afsagt af Retten den 2. oktober 2015 i sag T-627/13 ophæves, for så vidt som Retten frifandt Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) med hensyn til følgende tjenesteydelser, der var omfattet af det ansøgte varemærke i klasse 35 og 38:
 - Rådgivning vedrørende etablering og forvaltning af salgssteder til detailsalg og indkøbssteder til detailsalg samt reklamevirksomhed; salgsfremmende foranstaltninger (for tredjemand), reklamevirksomhed, bistand ved forretningsledelse, forretningsadministration, onlinereklame på et computernetværk, reklameomdeling (foldere, prospekter, gratis aviser, vareprøver), formidling af avisabonnementer for andre; information eller oplysninger vedrørende forretningsvirksomhed; organisering af udstillinger og begivenheder med kommercielle eller reklame-mæssige formål, reklamebureauer, udlejning af reklameplads, radio- og fjernsynsreklamer, reklamesponsoring. (klasse 35)
 - telekommunikationsvirksomhed, transmissioner af meddelelser og billeder formidlet via computer, interaktiv samsending i forbindelse med produktpræsentationer, kommunikation via computerterminaler, kommunikation (transmission) via åbne og lukkede globale edb-net. (klasse 38)
- Om nødvendigt hjemvises sagen til Retten.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringender og væsentligste argumenter

1. Ved appellen søges Rettens dom af 2. oktober 2015 i sag T-627/13 delvist ophævet, for så vidt som Retten frifandt Harmoniseringskontoret med hensyn til de tjenesteydelser i klasse 35 og 38, der er omfattet af det omtvistede varemærke.
2. Appellen er baseret på to anbringender: Tilsidesættelse af EF-varemærkeforordningens ⁽¹⁾ artikel 8, stk. 1, litra b), og artikel 8, stk. 5.
3. Ansøgeren er af den opfattelse, at et EF-fællesmærkes væsentligste funktion i henhold til EF-varemærkeforordningens artikel 66, stk. 2, der består i at angive den geografiske oprindelse af de omfattede varer, ikke er at angive den handelsmæssige oprindelse, men blot at garantere den fælles oprindelse af de varer eller tjenesteydelser, der udbydes og sælges med varemærket, dvs. at varerne stammer fra en virksomhed, der befinder sig i den geografiske region, der har et EF-fællesmærke, og som er berettiget til at bruge EF-fællesmærket.
4. Det må derfor efter ansøgerens opfattelse konkluderes, at den geografiske oprindelse inden for rammerne af EF-varemærkeforordningens artikel 8, stk. 1, litra b), skal tages i betragtning som en relevant faktor enten i forbindelse med vurderingen af ligheden mellem de omhandlede varer og/eller tjenesteydelser, og/eller når der foretages en overordnet vurdering af risikoen for forveksling.
5. Når der derfor i henhold til EF-varemærkeforordningens artikel 66, stk. 2, foretages en sammenligning af varer og/eller tjenesteydelser, der er omfattet af et ældre EF-fællesmærke, der består i en geografisk angivelse, med dem, der er omfattet af et individuelt EF-varemærke, er det ikke efter ansøgerens opfattelse afgørende, om de pågældende varer og tjenesteydelser er af lignende art med hensyn til deres beskaffenhed, formål, slutbrugere og/eller distributionskanaler. Det bør snarere undersøges, om de pågældende varer og/eller tjenesteydelser har samme geografiske oprindelse.

6. Ansøgerens fortolkning af EF-varemærkeforordningens artikel 66, stk. 2, følger af

- den indre sammenhæng i forordning nr. 207/2009, herunder, at
 - EF-varemærkeforordningens artikel 66, stk. 2, udgør en undtagelse i forordning nr. 207/2009, idet det fremgår af denne forordnings artikel 7, stk. 1, litra c), at varemærker, der udelukkende består af tegn eller angivelser, der i omsætningen kan tjene til at betegne varens eller tjenesteydelsens geografiske oprindelse, er udelukket fra registrering
 - i henhold til EF-varemærkeforordningens artikel 67, stk. 2, skal bestemmelserne for EF-fællesmærkets benyttelse, når dette består af en geografisk oprindelsesbetegnelse, tillade enhver person, hvis varer eller tjenesteydelser stammer fra det berørte geografiske område, at blive optaget som medlem af den sammenslutning, der er indehaver af mærket, og at et EF-fællesmærke, der består af en geografisk oprindelsesbetegnelse, derfor aldrig kan adskille sammenslutningens medlemmers varer og tjenesteydelser fra andre virksomheders.
- fortolkningen af denne bestemmelse i lyset af forordning nr. 1151/2012 ⁽²⁾ og i lyset af TRIPs-aftalen, ifølge hvilken en geografisk betegnelse skal have en høj grad af beskyttelse, og ifølge hvilken præsentationen af en vare, der indikerer, at den pågældende vare har sin oprindelse i et andet geografisk område end det, som varen reelt stammer fra, således at forbrugerne vildledes for så vidt angår varens geografiske oprindelse, skal forbydes.

7. Ansøgeren er af den opfattelse, at de kvaliteter, som Retten har fastlagt i forbindelse med DARJEELING ligeledes kan overføres til tjenesteydelser såsom forretningsrådgivning eller teletjenester, der i den henseende kan styrke tiltrækningskraften hos det omtvistede varemærke. Endvidere påpeger ansøgeren, at Retten ikke gav nogen reel begrundelse i dommen for, hvorfor de kvaliteter, der er knyttet til varemærket DARJEELING ikke kan overføres til tjenesteydelser i klasse 35 og 38, hvilket i sig selv er en retlig fejl.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 207/2009 af 26.2.2009 om EF-varemærker (EUT L 78, s. 1).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1151/2012 af 21.11.2012 om kvalitetsordninger for landbrugsprodukter og fødevarer (EUT L 343, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bundesgerichtshof (Tyskland) den 16. december 2015 — Mohammad Zadeh Khorassani mod Kathrin Pflanz

(Sag C-678/15)

(2016/C 106/19)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundesgerichtshof

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Mohammad Zadeh Khorassani

Sagsøgt: Kathrin Pflanz

Præjudicielt spørgsmål

Er accept og formidling af en ordre, som omhandler en porteføljepleje [artikel 4, stk. 1, nr. 9), i direktiv 2004/39/EF ⁽¹⁾], en investeringsservice som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 2), første punktum, sammenholdt med bilag I, afsnit A, nr. 1), i direktiv 2004/39/EF?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/39/EF af 21.4.2004 om markeder for finansielle instrumenter, om ændring af Rådets direktiv 85/611/EØF, og 93/6/EØF samt Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/12/EF og om ophævelse af Rådets direktiv 93/22/EØF (EUT L 145, s. 1).

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Lietuvos Aukščiausiasis Teismas (Litauen) den
21. december 2015 — Agnieška Anisimovienė m.fl.**

(Sag C-688/15)

(2016/C 106/20)

Processprog: litauisk

Den forelæggende ret

Lietuvos Aukščiausiasis Teismas

Parter i hovedsagen

Kassationsappellanter: Agnieška Anisimovienė m.fl.

De andre parter: AB bankas »Snoras«, under likvidation, VĮ »Indėlių ir investicijų draudimas«, AB »Šiaulių bankas«, indtrådt i AB bankas »FINASTA«'s rettigheder og forpligtelser

Præjudicielle spørgsmål

1. Skal indskudsdirektivet ⁽¹⁾ fortolkes således, at penge, der hæves med personernes samtykke, eller som af disse personer selv overføres til eller indbetales på en konto, der var blevet åbnet i et kreditinstituts navn i et andet kreditinstitut, kan anses for et indskud i henhold til direktivet?
2. Skal indskudsdirektivets artikel 7, stk. 1, sammenholdt med artikel 8, stk. 3, forstås således, at der skal ske udbetaling i henhold til en indskudsgaranti op til det beløb, der er fastsat i artikel 7, stk. 1, til alle personer, hvis fordring kan fastslås inden den dato, hvor den i indskudsdirektivets artikel 1, stk. 3, nr. i) og ii), omhandlede afgørelse eller kendelse afsiges?
3. Hvad angår indskudsdirektivet er definitionen af en »almindelig bankforretning« da relevant for fortolkningen af indskudsbegrebet som et indestående, der hidrører fra bankforretninger? Skal definitionen også tages i betragtning ved fortolkningen af begrebet indskud i nationale retlige foranstaltninger, der har gennemført indskudsdirektivet?
4. Såfremt det tredje spørgsmål besvares bekræftende, hvorledes skal begrebet almindelig bankforretning i indskudsdirektivets artikel 1, nr. 1), da forstås og fortolkes:
 - (a) hvilke bankforretninger bør anses for almindelige, eller hvilke kriterier bør danne grundlag for afgørelsen af, om en bestemt bankforretning er en almindelig bankforretning?
 - (b) skal begrebet almindelig bankforretning vurderes under hensyn til formålet med de gennemførte bankforretninger eller til de parter, hvorimellem sådanne bankforretninger foretages?
 - (c) skal indskudsbegrebet som et indestående, der hidrører fra almindelige bankforretninger, i indskudsdirektivet fortolkes således, at det kun omfatter tilfælde, hvor alle de forretninger, der fører til et sådant indskud, kan anses for almindelige?
5. Hvad angår penge, der ikke er omfattet af indskudsdefinitionen i indskudsdirektivet, men hvor medlemsstaten har valgt at gennemføre indskudsdirektivet og investordirektivet ⁽²⁾ i national ret på en sådan måde, at penge, hvorpå indskyderen har en fordring, der hidrører fra et kreditinstituts pligt til at yde investeringsservice, også anses for et indskud, kan dækningen for indskud da kun anvendes efter, at det er blevet fastslået, at kreditinstituttet i et bestemt tilfælde har handlet som et investeringsselskab, og det fik overført penge med henblik på investeringsvirksomhed/-aktiviteter i den i investordirektivet og MiFID ⁽³⁾ omhandlede forstand?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 94/19/EF af 30.5.1994 om indskudsgarantiordninger (EFT L 135, s. 5).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets Direktiv 97/9/EF af 3.3.1997 om investorgarantiordninger (EFT L 84, s. 22).

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/39/EF af 21.4.2004 om markeder for finansielle instrumenter, om ændring af Rådets direktiv 85/611/EØF, og 93/6/EØF samt Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/12/EF og om ophævelse af Rådets direktiv 93/22/EØF (EUT L 145, s. 1).

Appel iværksat den 17. december 2015 af Europa-Kommissionen til prøvelse af dom afsagt af Retten (Femte Afdeling) den 7. oktober 2015 i sag T-689/13, Bilbaína de Alquitranes m.fl. mod Kommissionen

(Sag C-691/15 P)

(2016/C 106/21)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Europa-Kommissionen (ved P.J. Loewenthal og K. Talabér-Ritz, som befuldmægtigede)

De andre parter i appelsagen: Bilbaína de Alquitranes, SA, Deza, a.s., Industrial Química del Nalón, SA, Koppers Denmark A/S, Koppers UK Ltd, Koppers Netherlands BV, Rütgers basic aromatics GmbH, Rütgers Belgium NV, Rütgers Poland Sp. z o.o., Bawtry Carbon International Ltd, Grupo Ferroatlántica, SA, SGL Carbon GmbH, SGL Carbon GmbH, SGL Carbon, SGL Carbon, SA, SGL Carbon Polska S.A., ThyssenKrupp Steel Europe AG, Tokai erftcarbon GmbH, Det Europæiske Kemikalieagentur (ECHA) og GrafTech Iberica, SL

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Dom afsagt af Retten (Femte Afdeling) den 7. oktober 2015 i sag T-689/13, Bilbaína de Alquitranes m.fl. mod Kommissionen, EU:T:2015:767, ophæves.
- Sagen hjemvises til Retten med henblik på fornyet behandling.
- Afgørelsen om appelsagens omkostninger udsættes.

Anbringender og væsentligste argumenter

Med den appellerede dom annullerede Retten delvist Kommissionens forordning (EU) nr. 944/2013⁽¹⁾ af 2. oktober 2013 om ændring, med henblik på tilpasning til den tekniske og videnskabelige udvikling, af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1272/2008 om klassificering, mærkning og emballering af stoffer og blandinger.

Kommissionen har til støtte for appellen fremsat tre anbringender vedrørende Rettens dom.

Kommissionen gør for det første gældende, at Retten har tilsidesat sin begrundelsespligt i henhold til artikel 36 og artikel 53, stk. 1, i statuten for Domstolen. I den appellerede dom fastslog Retten, at Kommissionen har begået et åbenbart fejlskøn, idet den ved at klassificere stoffet beg, kultjære-, højtemperaturs- (CTPHT) på grundlag af stoffets bestanddele med henblik på en forskriftsmæssig fareklassificering gennem en anvendelse af summationsmetoden, undlod at opfylde dens pligt til at tage alle relevante forhold og omstændigheder i betragtning med henblik på at tage behørigt hensyn til i hvor stor udstrækning disse bestanddele findes i CTPHT og deres kemiske virkning, navnlig at CTPHT som helhed er svært opløseligt. Det fremgår imidlertid ikke tydeligt af den appellerede dom, om Retten delvist annullerede den omhandlede forordning af denne grund med den begrundelse, at Kommissionen fejlagtigt havde anvendt summationsmetoden med henblik på en klassificering, hvorimod den skulle have anvendt en anden metode til klassificering, eller fordi Kommissionen havde anvendt summationsmetoden fejlagtigt.

Kommissionen gør for det andet gældende, at Retten har tilsidesat CLP-forordningen, idet den fastslog, at Kommissionen havde anlagt et åbenbart urigtigt skøn ved vedtagelsen af den anfægtede klassificering uden at tage hensyn til opløseligheden af stofferne som helhed. Det første led af dette appelanbringende tager udgangspunkt i den antagelse, at Retten delvist annullerede den omhandlede forordning, fordi den var af den opfattelse, at det var med urette, at Kommissionen anvendte summationsmetoden til en klassificering af CTPHT som farligt for vandmiljøet, og Retten tilsidesatte dermed CLP-forordningen, eftersom de prøvningsdata, der findes vedrørende CTPHT, blev anset for at være utilstrækkelige med henblik på en klassificering direkte i henhold til CLP-forordningen. Dette sammenholdt med den omstændighed, at bridging-princippet ikke fandt anvendelse, tvang Kommissionen til at anvende summationsmetoden i det foreliggende tilfælde. Dette appelanbringendes andet led tager udgangspunkt i den antagelse, at Retten delvist annullerede den omhandlede forordning, fordi den var af den opfattelse, at Kommissionen havde anvendt summationsmetoden forkert, i hvilket tilfælde Retten har tilsidesat CLP-forordningen, eftersom denne forordning ikke kræver, at der skal tages hensyn til opløseligheden af stoffet som helhed ved anvendelsen af denne metode.

Kommissionen gør for det tredje gældende, at Retten har tilsidesat EU-retten, eftersom den har overskredet grænserne for sin legalitetskontrol af den anfægtede forordning, og idet Retten har gengivet det bevismateriale, som dannede grundlag for vedtagelsen den omhandlede forordning, urigtigt.

⁽¹⁾ EUT L 261, s. 5.

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Consiglio di Stato (Italien) den 21. december 2015
— Security Service Srl mod Ministero dell'Interno, Questura di Napoli, Questura di Roma**

(Sag C-692/15)

(2016/C 106/22)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Consiglio di Stato

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Security Service Srl

Sagsøgt: Ministero dell'Interno, Questura di Napoli og Questura di Roma

Præjudicielle spørgsmål

1) I dom Kommissionen mod Italien (C-465/05, EU:C:2007:781) blev det fastslået, at den italienske stat havde tilsidesat principperne i artikel 43 og 49 EF (etableringsfrihed og fri udveksling af tjenesteydelser), idet den havde fastsat, at:

- (a) virksomhed som privat sikkerhedsvagt alene kan udøves, såfremt der forinden er afgivet troskabsed til Den Italienske Republik,
- (b) privat vagtvirksomhed kun kan udøves af tjenesteydere, som er etableret i andre medlemsstater, såfremt der er meddelt tilladelse med territorial gyldighed af præfekten, uden at der tages hensyn til de forpligtelser, som disse tjenesteydere allerede skal opfylde i deres oprindelsesmedlemsstat,
- (c) tilladelsen har begrænset territorial gyldighed, og udstedelsen er betinget af, hvor mange og hvor store de allerede eksisterende vagtselskaber er på det omhandlede område,
- (d) de private vagtselskaber skal have driftssted i hver provins, hvor de udøver virksomhed,
- (e) selskabernes personale individuelt skal have tilladelse til at arbejde som vagt, uden at der tages hensyn til den kontrol eller de undersøgelser, der allerede er gennemført i oprindelsesmedlemsstaten,
- (g) vagtselskaberne skal anvende et minimums- og/eller maksimumsantal ansatte for at kunne blive autoriseret,
- (h) vagtselskaberne skal stille sikkerhed hos den lokale repræsentant for den statslige finansforvaltning,
- (i) prisen for de private vagttjenester fastsættes i tilladelsen fra præfekten i henhold til en forudbestemt variationsmargen.

Udelukker dette i sig selv, at den provinsielle myndighed for den offentlige sikkerhed (Questore) kan pålægge tjenesteforskrifter såsom de i hovedsagen anfægtede, hvorefter opgaverne vedrørende bestemte tjenesteydelser skal udføres ved anvendelse af et minimumsantal betjente (to)?

2) Selv om der er tale om et nyt spørgsmål, foreligger der da aspekter, der svarer til den ovennævnte sag, som ville føre til samme løsning hvad angår ovennævnte artikel 43 og 49 EF?

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Consiglio di Stato (Italien) den 21. december 2015
— Il Camaleonte Srl mod Questore di Napoli, Ministero dell'Interno**

(Sag C-693/15)

(2016/C 106/23)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Consiglio di Stato

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Il Camaleonte Srl

Sagsøgt: Questore di Napoli, Ministero dell'Interno

Præjudicielle spørgsmål

1) I dom Kommissionen mod Italien (C-465/05, EU:C:2007:781) blev det fastslået, at den italienske stat havde tilsidesat principperne i artikel 43 og 49 EF (etableringsfrihed og fri udveksling af tjenesteydelser), idet den havde fastsat, at:

- (a) virksomhed som privat sikkerhedsvagt alene kan udøves, såfremt der forinden er afgivet troskabsed til Den Italienske Republik,
- (b) privat vagtvirksomhed kun kan udøves af tjenesteydere, som er etableret i andre medlemsstater, såfremt der er meddelt tilladelse med territorial gyldighed af præfekten, uden at der tages hensyn til de forpligtelser, som disse tjenesteydere allerede skal opfylde i deres oprindelsesmedlemsstat,
- (c) tilladelsen har begrænset territorial gyldighed, og udstedelsen er betinget af, hvor mange og hvor store de allerede eksisterende vagtselskaber er på det omhandlede område,
- (d) de private vagtselskaber skal have driftssted i hver provins, hvor de udøver virksomhed,
- (e) selskabernes personale individuelt skal have tilladelse til at arbejde som vagt, uden at der tages hensyn til den kontrol eller de undersøgelser, der allerede er gennemført i oprindelsesmedlemsstaten,
- (g) vagtselskaberne skal anvende et minimums- og/eller maksimumsantal ansatte for at kunne blive autoriseret,
- (h) vagtselskaberne skal stille sikkerhed hos den lokale repræsentant for den statslige finansforvaltning,
- (i) prisen for de private vagttjenester fastsættes i tilladelsen fra præfekten i henhold til en forudbestemt variationsmargen.

Udelukker dette i sig selv, at den provinsielle myndighed for den offentlige sikkerhed (Questore) kan pålægge tjenesteforskrifter såsom de i hovedsagen omhandlede, hvorefter opgaverne vedrørende bestemte tjenesteydelser skal udføres ved anvendelse af et minimumsantal betjente (to)?

2) Selv om der er tale om et nyt spørgsmål, foreligger der da aspekter, der svarer til den ovennævnte sag, som ville føre til samme løsning hvad angår ovennævnte artikel 43 og 49 EF?

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Consiglio di Stato (Italien) den 21. december 2015
— Vigilanza Privata Turrus Srl mod Questore di Napoli**

(Sag C-694/15)

(2016/C 106/24)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Consiglio di Stato

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Vigilanza Privata Turrus Srl

Sagsøgt: Questore di Napoli

Præjudicielle spørgsmål

1) [Henset til, at det i Domstolens dom Kommissionen mod Italien, C- 465/2005, EU:C:2007:781] blev fastslået, at den italienske stat har tilsidesat principperne i artikel 43 og 49 i EF-traktaten (etableringsfrihed og fri udveksling af tjenesteydelser), idet den havde fastsat, at

- (a) virksomhed som privat sikkerhedsvagt alene kan udøves, såfremt der forinden er afgivet troskabsed til Den Italienske Republik,
- (b) privat vagtvirksomhed kun kan udøves af tjenesteydere, som er etableret i andre medlemsstater, såfremt der er meddelt tilladelse med territorial gyldighed af præfekten, uden at der tages hensyn til de forpligtelser, som disse tjenesteydere allerede skal opfylde i deres oprindelsesmedlemsstat,
- (c) tilladelsen har begrænset territorial gyldighed, og udstedelsen er betinget af, hvor mange og hvor store de allerede eksisterende vagtselskaber er på det omhandlede område,
- (d) de private vagtselskaber skal have driftssted i hver provins, hvor de udøver virksomhed,
- (e) selskabernes personale individuelt skal have tilladelse til at arbejde som vagt, uden at der tages hensyn til den kontrol eller de undersøgelser, der allerede er gennemført i oprindelsesmedlemsstaten,
- (g) vagtselskaberne skal anvende et minimums- og/eller maksimumsantal ansatte for at kunne blive autoriseret,
- (h) vagtselskaberne skal stille sikkerhed hos den lokale repræsentant for den statslige finansforvaltning,
- (i) prisen for de private vagttjenester fastsættes i tilladelsen fra præfekten i henhold til en forudbestemt variationsmargen,

kan det da udelukkes, at den lokale sikkerhedsmyndighed (Questore) kan opstille sikkerhedsforskrifter såsom de anfægtede, hvorefter opgaverne vedrørende bestemte tjenesteydelser udføres ved anvendelse af et minimumsantal betjente (to)?

2) Selv om der er tale om et nyt spørgsmål, vil en tilsvarende løsning kunne lægges til grund med henvisning til artikel 43 EF og 49 EF?

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunale Amministrativo Regionale per il Piemonte (Italien) den 28. december 2015 — MB Srl mod Società Metropolitana Acque Torino (SMAT)

(Sag C-697/15)

(2016/C 106/25)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Tribunale Amministrativo Regionale per il Piemonte

Parter i hovedsagen

Sagsøger: MB Srl

Sagsøgt: Società Metropolitana Acque Torino (SMAT)

Præjudicielt spørgsmål

Er de EU-retlige principper, og navnlig princippet om beskyttelse af den berettigede forventning og retssikkerhedsprincippet, samt princippet om frie varebevægelser, princippet om etableringsfrihed og princippet om fri udveksling af tjenesteydelser, der er fastlagt i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF), samt de heraf afledte principper, såsom ligebehandlingsprincippet, princippet om forbud mod forskelsbehandling, princippet om gensidig anerkendelse, proportionalitetsprincippet og gennemsigtighedsprincippet, som (senest) anerkendt i direktiv 2014/24/EU ⁽¹⁾, til hinder for en national lovgivning som den italienske, der følger af artikel 87, stk. 4, og artikel 86, stk. 3a, i lovdekret nr. 163/2006, sammenholdt med artikel 26, stk. 6, i lovdekret nr. 81/2008, ifølge den fortolkning, som Consiglio di Stato plenarforsamling har anlagt som led i opgaven at sikre en ensartet fortolkning af loven i medfør af artikel 99 i Codice del processo amministrativo, i dom nr. 3/2015 og 9/2015, hvorefter manglende særskilt oplysning af omkostningerne til sikkerheden på arbejdspladsen i budet i en udbudsprocedure for tildeling af offentlige bygge- og anlægskontrakter under alle omstændigheder medfører udelukkelse af tilbudsgiveren, også i tilfælde hvor pligten til særskilt oplysning ikke er blevet specificeret i udbudsbestemmelserne eller på den vedlagte formular til afgivelse af bud, også selv om budet ud fra et indholdsmæssigt synspunkt opfylder minimumsomkostningerne til sikkerheden på arbejdspladsen?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/24/EU af 26.2.2014 om offentlige udbud og om ophævelse af direktiv 2004/18/EF (EUT L 94, s. 65).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Conseil d'État (Frankrig) den 6. januar 2016 — Holcim France SAS, der er indtrådt i selskabet Euro Stockage Enka SA's rettigheder mod Ministre des finances et des comptes publics

(Sag C-6/16)

(2016/C 106/26)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Conseil d'État

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Holcim France SAS, der er indtrådt i selskabet Euro Stockage Enka SA's rettigheder

Sagsøgt: Ministre des finances et des comptes publics

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Når en medlemsstat gør brug af muligheden i artikel 1, stk. 2, i direktiv 90/435/EØF af 23. juli 1990 ⁽¹⁾, kan der da foretages prøvelse af de retsakter eller overenskomster, der er truffet for at gennemføre denne mulighed, i forhold til den primære EU-ret?
- 2) Skal bestemmelserne i direktivets artikel 1, stk. 2, der giver medlemsstaterne en vid skønsmargen til at fastslå hvilke bestemmelser, der er »nødvendige for at hindre svig og misbrug«, fortolkes således, at de er til hinder for, at en medlemsstat vedtager en mekanisme, der tilsigter at udelukke udbytte udloddet til en juridisk person, der direkte eller indirekte kontrolleres af en eller flere personer bosiddende i stater, der ikke er medlem af Unionen, fra fritagelsen, medmindre denne juridiske person behørigt kan dokumentere, at kæden af ejerandele ikke har som hovedformål eller som et af sine hovedformål at sikre, at udbyttet omfattes af fritagelsen?
- 3) a) Hvis ovennævnte mekanismes forenelighed med EU-retten ligeledes skal vurderes i forhold til traktatbestemmelserne, skal denne, henset til genstanden af den pågældende lovgivning, da undersøges i forhold til bestemmelserne i artikel 43 i traktaten om Det Europæiske Fællesskab, nu artikel 49 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, selv om det udbyttedragende selskab gennem en kæde af ejerandele, der blandt andet har som hovedformål at opnå fritagelse, direkte eller indirekte kontrolleres af en eller flere personer bosiddende i tredjelande, som ikke kan påberåbe sig etableringsfriheden?

b) I benægtende fald, skal denne overensstemmelse så undersøges i forhold til bestemmelserne i artikel 56 i traktaten om Det Europæiske Fællesskab, nu artikel 63 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde?
- 4) Skal ovennævnte bestemmelser fortolkes således, at de er til hinder for, at en national lovgivning forbeholder fritagelsen for kildeskat for udbytte, der er udloddet af et selskab i en medlemsstat til et selskab etableret i en anden medlemsstat, når modtageren af dette udbytte er en juridisk person, der direkte eller indirekte kontrolleres af en eller flere personer bosiddende i stater, der ikke er medlem af EU, medmindre denne kan dokumentere, at hovedformålet, eller et af hovedformålene, med kæden af ejerandele ikke er at sikre, at udbyttet omfattes af fritagelsen?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 90/435/EØF af 23.7.1990 om en fælles beskatningsordning for moder- og datterselskaber fra forskellige medlemsstater (EFT L 225, s. 6).

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Conseil d'État (Frankrig) den 11. januar 2016 —
Selskabet Euro Park Service, indtrådt i selskabet Cairnbulg Nanteuils rettigheder og forpligtelser mod
Ministre des finances et des comptes publics**

(Sag C-14/16)

(2016/C 106/27)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Conseil d'État

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Selskabet Euro Park Service, indtrådt i selskabet Cairnbulg Nanteuils rettigheder og forpligtelser

Sagsøgt: Ministre des finances et des comptes publics

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er det, når en medlemsstats nationale lovgivning i sin interne ret gør brug af muligheden i henhold til artikel 11, stk. 1, i Rådets direktiv 90/434/EØF af 23. juli 1990, om en fælles beskatningsordning ved fusion, spaltning, tilførsel af aktiver og ombytning af aktier vedrørende selskaber i forskellige medlemsstater ⁽¹⁾, som ændret, muligt at prøve de retsakter, der er vedtaget for at gennemføre denne mulighed, i forhold til Den Europæiske Unions primære ret?
- 2) Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende, skal bestemmelserne i artikel 43 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, nu artikel 49 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, da fortolkes således, at de er til hinder for en national lovgivning, som med henblik på at bekæmpe skattesvig og skatteunddragelse fastsætter, at adgangen til at anvende den fælles skatteordning, der gælder for fusioner og andre transaktioner, der kan sidestilles hermed, er underlagt en forudgående godkendelsesprocedure for så vidt angår alene tilførsel til udenlandske juridiske personer og ikke tilførsel til nationale juridiske personer?

⁽¹⁾ EFT L 225, s. 1.

Appel iværksat den 13. januar 2016 af Al-Bashir Mohammed Al-Faqih, Ghunia Abdrabbah, Taher Nasuf og Sanabel Relief Agency Ltd til prøvelse af dom afsagt af Retten (Syvende Afdeling) den 28. oktober 2015 i sag T-134/11, Al-Bashir Mohammed Al-Faqih, Ghunia Abdrabbah, Taher Nasuf og Sanabel Relief Agency Ltd mod Europa-Kommissionen

(Sag C-19/16 P)

(2016/C 106/28)

Processprog: engelsk

Parter

Appellanter: Al-Bashir Mohammed Al-Faqih, Ghunia Abdrabbah, Taher Nasuf og Sanabel Relief Agency Ltd (ved solicitor N. Garcia-Lora og barrister E. Grieves)

De andre parter i appelsagen: Europa-Kommissionen, Rådet for Den Europæiske Union og Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland

Appellanterne har nedlagt følgende påstande

- Den appellerede dom af 28. oktober 2015 ophæves.
- Rettens dom erstattes og de omtvistede foranstaltninger annulleres.
- Kommissionen, Rådet og Det Forenede Kongerige tilpligtes at betale sagens omkostninger for Retten og for Domstolen.

Anbringender og væsentligste argumenter

Appellanterne har gjort fire anbringender gældende.

Det første anbringende bestrider Rettens afgørelse om, at anfægtelserne af substansafgørelsen om at opføre de første tre appellanter på listen ikke blev gyldigt fremlagt for Retten. Retten undlod at betegne indlæg IV korrekt som en anfægtelse af Kommissionens vurdering af de faktiske omstændigheder. Retten undlod at tage hensyn til appellanternes betragtninger, som burde have været vurderet, fordi a) Retten havde anmodet om dem, b) de var blevet indgivet, før Kommissionen indleverede sit svarskrift og c) appellanterne havde hele tiden anført, at de ønskede at anfægte vurderingen af de faktiske omstændigheder. Rettens tilgang var ikke i overensstemmelse med dommen i sagen Ayadi mod Kommissionen, T-527/09.

Det andet anbringende bestrider Rettens afgørelse under henvisning til, at den undlod at anvende den bindende virkning af Kadi II-dommen. Retten undlod selv at fastslå, hvorvidt påstandene i begrundelsen var velunderbyggede.

Det tredje anbringende bestrider Rettens konstatering af, at Kommissionen foretog en omhyggelig og uafhængig gennemgang af begrundelsen for opførelsen på listen. Rettens konstatering af, at Kommissionen foretog en sådan gennemgang, var uholdbar i lyset af sagens faktiske omstændigheder og tidligere retlige konklusioner i lignende sager.

Det fjerde anbringende bestrider Rettens afgørelse om, at Sanabel ikke havde nogen søgsmålskompetence under henvisning til, at Retten begik en retlig fejl i dens opfattelse af loven. Sanabels søgsmålskompetence er ikke betinget af sideløbende karakteriseringer i national ret, men af hvorvidt det anses for at kunne have en sådan kompetence.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af First-tier Tribunal (Tax Chamber) (Det Forenede Kongerige) den 25. januar 2016 — Compass Contract Services Limited mod Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs

(Sag C-38/16)

(2016/C 106/29)

Processprog: engelsk

Den forelæggende ret

First-tier Tribunal (Tax Chamber)

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Compass Contract Services Limited

Sagsøgt: Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs

Præjudicielt/Præjudicielle spørgsmål

- 1) Fører Det Forenede Kongeriges forskellige behandling af Fleming-krav om udgående afgift (som kunne fremsættes for perioder, der sluttede inden den 4.12.1996) og Fleming-krav om indgående afgift (som kunne fremsættes for perioder, der sluttede inden den 1.5.1997 — dvs. senere end Fleming-krav om udgående afgift) til:
 - a) en overtrædelse af det EU-retlige princip om ligebehandling og/eller
 - b) en overtrædelse af det EU-retlige princip om skatte- og afgiftsneutralitet og/eller
 - c) en overtrædelse af det EU-retlige effektivitetsprincippet og/eller
 - d) en overtrædelse af et andet relevant EU-retligt princip?
 - 2) Hvis spørgsmål 1, litra a)-d), besvares bekræftende, hvordan bør Fleming-krav om udgående afgift vedrørende perioden fra den 4. december 1996 til den 30. april 1997 da behandles?
-

Appel iværksat den 4. februar 2016 af European Bicycle Manufacturers Association til prøvelse af dom afsagt af Retten (Syvende Afdeling) den 26. november 2015 i sag T-425/13, Giant (China) Co. Ltd mod Rådet for Den Europæiske Union

(Sag C-61/16 P)

(2016/C 106/30)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: European Bicycle Manufacturers Association (ved avocat L. Ruessmann og solicitor J. Beck)

De andre parter i appelsagen: Giant (China) Co. Ltd, Rådet for Den Europæiske Union og Europa-Kommissionen

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Appellen antages til realitetsbehandling, og der gives appellanten medhold.
- Rettens dom ophæves.
- Der træffes afgørelse om realiteten i sagen, og annullationspåstanden forkastes, eller sagen hjemvises til Retten med henblik på, at denne træffer afgørelse om realiteten i annullationspåstanden.
- Sagsøgeren for Retten tilpligtes at betale appellantens omkostninger ved denne appel og i forbindelse med dennes intervention for Retten.

Anbringender og væsentligste argumenter

- Første appelanbringende: Retten begik en retlig fejl ved at anvende en urigtig retlig analyse af Rådets anvendelse af grundforordningens artikel 18. I modsætning til Rettens konklusioner anvendte forordning nr. 502/2013 ⁽¹⁾ artikel 18, stk. 1, samlet på Giant-koncernen, fordi institutionerne ikke havde fuldstændige og forståelige oplysninger om de tilknyttede selskaber, og ikke kun på oplysninger vedrørende koncernens eksportpriser.
- Andet appelanbringende: Retten begik en retlig fejl, da den fandt, at Rådet ikke kunne anse Giants manglende meddelelse af grundlæggende tærskeloplysninger som mangel på samarbejdsvilje i henhold til grundforordningens artikel 18, stk. 1. De begærede oplysninger var grundlæggende tærskeloplysninger, der var nødvendige for at give institutionerne mulighed for at få et fuldstændigt og korrekt billede af Giant-koncernen, og den manglende meddelelse af disse oplysninger udgjorde således en mangel på samarbejde, som rejser tvivl om pålideligheden af de af Giant fremlagte oplysninger.
- Tredje appelanbringende: Retten begik en retlig fejl, da den fandt, at der ikke ville være risiko for omgåelse, hvis Giant blev indrømmet individuel antidumpingtold, men Jinshan ikke blev. Institutionernes bekymringer om tilknyttede selskabers omgåelse i denne sag er berettigede og udgør en gyldig, yderligere grund til at afvise Giants anmodning om individuel antidumpingtold.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EU) nr. 502/2013 af 29.5.2013 om ændring af gennemførelsesforordning (EU) nr. 990/2011 om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af cykler med oprindelse i Folkerepublikken Kina efter en interimundersøgelse i henhold til artikel 11, stk. 3, i forordning (EF) nr. 1225/2009 (EUT L 153, s. 17).

RETTE

Rettens dom af 4. februar 2016 — GFKL Financial Services mod Kommissionen

(Sag T-620/11) ⁽¹⁾

(Statsstøtte — tysk skattelovgivning om fremførsel af underskud til fremtidige skatteår (Sanierungsklausel) — afgørelse, der erklærer støtten uforenelig med det indre marked — annullationssøgsmål — individuelt berørt — formaliteten — begrebet statsstøtte — selektiv karakter — skattesystemets karakter og opbygning — offentlige midler — begrundelsespligt — berettiget forventning)

(2016/C 106/31)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: GFKL Financial Services AG (Essen, Tyskland) (først ved advokaterne M. Schweda, S. Schultes-Schnitzlein, J. Eggers og M. Knebelsberger, derefter ved advokaterne M. Schweda, J. Eggers, M. Knebelsberger og F. Loose)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (først ved T. Maxian Rusche, M. Adam og R. Lyal, derefter ved T. Maxian Rusche, R. Lyal og M. Noll-Ehlers, som befuldmægtigede)

Intervenient til støtte for sagsøgeren: Forbundsrepublikken Tyskland (ved T. Henze og K. Petersen, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand om annullation af Kommissionens afgørelse 2011/527/EU af 26. januar 2011 om Tysklands statsstøtte C 7/10 (ex CP 250/09 og NN 5/10) — Fremskrivning af skattemæssige underskud («KStG, Sanierungsklausel») (EUT L 235, s. 26).

Konklusion

- 1) Formalitetsindsigelsen tages ikke til følge.
- 2) Europa-Kommissionen frifindes.
- 3) GFKL Financial Services AG bærer sine egne omkostninger og betaler to tredjedele af de omkostninger, som Kommissionen har afholdt. Kommissionen bærer en tredjedel af sine egne omkostninger.
- 4) Forbundsrepublikken Tyskland bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 39 af 11.2.2012.

Rettens dom af 4. februar 2016 — Isotis mod Kommissionen

(Sag T-562/13) ⁽¹⁾

(Voldgiftsbestemmelse — rammeprogram for konkurrenceevne og innovation — REACH112-kontrakt — tilbagebetaling af de forudbetalte beløb — støtteberettigede omkostninger)

(2016/C 106/32)

Processprog: græsk

Parter

Sagsøger: Koinonia Tis Pliroforias Anoichti Stis Eidikes Anagkes — Isotis (Athen, Grækenland) (ved advokat S Skliris)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved L. Di Paolo og S. Lejeune, som befuldmægtigede, først bistået af advokat E. Petrissi, derefter af advokat E. Roussou)

Sagens genstand

Dels en påstand støttet på artikel 272 TEUF om principalt, at det fastslås, at Kommissionens krav om tilbagebetaling af den forhåndsfinansiering til et beløb af 47 197,93 EUR, der blev betalt til sagsøgeren i henhold til kontrakt nr. 238940 »REsponding to All Citizens needing Help (REACH112)«, som blev indgået mellem Europa-Kommissionen og sagsøgeren, er ugrundet, og subsidiært at det fastslås, at Kommissionens krav om tilbagebetaling af den pågældende forhåndsfinansiering for så vidt angår de udgifter, der blev forelagt Kommissionen for den første referenceperiode af REACH112-projektet, til et beløb af 13 821,12 EUR er ugrundet, dels en modpåstand om, at sagsøgeren tilpligtes at tilbagebetale den uberettiget udbetalte forhåndsfinansiering inden for rammerne af denne kontrakt samt morarenter

Konklusion

- 1) Det er uforment at træffe afgørelse vedrørende påstanden fra Koinonia Tis Pliroforias Anoichti Stis Eidikes Anagkes — Isotis om, at det fastslås, at eftersom de almindelige betingelser i det sjette rammeprogram ikke finder anvendelse på den omhandlede kontrakt, skal selskabet ikke betale en engangsbetaling i henhold til denne kontrakt, og Kommissionen har følgelig misligholdt kontrakten ved at erklære sin hensigt om at kræve en sådan betaling erlagt.
- 2) Påstanden fra Koinonia Tis Pliroforias Anoichti Stis Eidikes Anagkes — Isotis om, at det fastslås, at kravet om tilbagebetaling af den forhåndsfinansiering, som selskabet modtog i henhold til kontrakt nr. 238940 »REsponding to All Citizens needing Help (REACH112)«, tages til følge, for så vidt angår de af selskabet anmeldte omkostninger for den første referenceperiode af REACH112-projektet.
- 3) I øvrigt frifindes sagsøgte.
- 4) Kommissionens påstand om, at Koinonia Tis Pliroforias Anoichti Stis Eidikes Anagkes — Isotis tilpligtes at tilbagebetale den forhåndsfinansiering, som selskabet modtog i henhold til kontrakt nr. 238940 »REsponding to All Citizens needing Help (REACH112)«, forkastes, for så vidt angår de omkostninger, der blev anmeldt af selskabet for den første referenceperiode af REACH112-projektet.
- 5) Koinonia Tis Pliroforias Anoichti Stis Eidikes Anagkes — Isotis betaler Kommissionen et beløb på 33 376,81 EUR med tillæg af renter på 4 % p.a. fra den 29. oktober 2013 indtil den fulde betaling af dette beløb.
- 6) Koinonia Tis Pliroforias Anoichti Stis Eidikes Anagkes — Isotis og Kommissionen bærer hver deres egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 9 af 11.1.2014.

Rettens dom af 4. februar 2016 — Italian International Film mod EACEA

(Sag T-676/13) ⁽¹⁾

(Støtteprogram for den europæiske audiovisuelle sektor (MEDIA 2007) — støtteforanstaltninger til grænseoverskridende distribution af europæiske film — indkaldelse af forslag inden for rammerne af den »selektive« støtteordning 2013 — retsakt fra Forvaltningsorganet for Undervisning, Audiovisuelle Medier og Kultur (EACEA), der meddeler afslag på sagsøgerens ansøgning vedrørende filmen »Only God Forgives« — retsakt fra EACEA, der bekræfter afslaget, men med nye begrundelser — kompetence — fordeling af opgaverne mellem Kommissionen og EACEA — bunden kompetence — annullationssøgsmål — anfægtelig retsakt — formaliteten — begrundelsespligt — de faste retningslinjer 2012-2013 — aftale om materiel eller fysisk distribution — manglende forudgående underretning til EACEA — ansøgningen ikke støtteberettiget)

(2016/C 106/33)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Italian International Film Srl (Rom, Italien) (ved advokaterne A. Fratini, B. Bettelli og M. Bottino)

Sagsøgt: Forvaltningsorganet for Undervisning, Audiovisuelle Medier og Kultur (EACEA) (ved H. Monet og D. Homann, som befuldmægtigede, bistået af advokaterne D. Fosselard og A. Duron)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelsen om afslag på sagsøgerens ansøgning om tildeling af støtte til filmen »Only God Forgives« efter indkaldelsen af forslag EACEA/21/12 MEDIA 2007 — støtte til grænseoverskridende distribution af europæiske film — den »selektive« støtteordning 2013 (EUT 2012 C 300, s. 5) offentliggjort inden for rammerne af Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 1718/2006/EF af 15. november 2006 om et støtteprogram for den europæiske audiovisuelle sektor (Media 2007) (EUT L 327, s. 12), fastsat for perioden fra den 1. januar 2007 til den 31. december 2013.

Konklusion

- 1) Forvaltningsorganet for Undervisning, Audiovisuelle Medier og Kultur (EACEA) frifindes.
- 2) Italian International Film Srl og EACEA bærer deres egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 45 af 15.2.2014.

Retten dom af 5. februar 2016 — Kicktipp mod KHIM — Società Italiana Calzature (kicktipp)

(Sag T-135/14) ⁽¹⁾

(EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EF-ordmærket kicktipp — det ældre nationale ordmærke KICKERS — regel 19 i forordning (EF) nr. 2868/95 — regel 98, stk. 1, i forordning nr. 2868/95 — relativ registreringshindring — ingen risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009)

(2016/C 106/34)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Kicktipp GmbH (Düsseldorf, Tyskland) (ved advokat A. Dreyer)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (ved I. Harrington, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved Harmoniseringskontoret og intervenient ved Retten: Società Italiana Calzature Srl (Milano, Italien) (ved advokat G. Cantaluppi)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 12. december 2013 af Andet Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 1061/2012-2) vedrørende en indsigelsessag mellem Società Italiana Calzature Srl og Kicktipp GmbH.

Konklusion

- 1) Afgørelsen, der blev truffet den 12. december 2013 af Andet Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) (sag R 1061/2012-2), annulleres.
- 2) Harmoniseringskontoret bærer sine egne omkostninger og betaler de af Kicktipp GmbH afholdte omkostninger.

3) Società Italiana Calzature Srl bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 135 af 5.5.2014.

Retten dom af 4. februar 2016 — Meica mod KHIM — Salumificio Fratelli Beretta (STICK MiniMINI Beretta)

(Sag T-247/14) ⁽¹⁾

(EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EF-figurmærket STICK MiniMINI Beretta — det ældre EF-ordmærke MINI WINI — relativ registreringshindring — ingen risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 — artikel 8, stk. 3, i forordning (EF) nr. 216/96)

(2016/C 106/35)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Meica Ammerländische Fleischwarenfabrik Fritz Meinen GmbH & Co. KG (Edeweicht, Tyskland) (ved advokat S. Labesius)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) (ved A. Poch, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved Harmoniseringskontoret og intervenient ved Retten: Salumificio Fratelli Beretta SpA (Barzanò, Italien) (ved advokaterne G. Ghisletti, F. Braga og P. Pozzi)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 14. februar 2014 af Fjerde Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 1159/2013-4) vedrørende en indsigelsessag mellem Meica Ammerländische Fleischwarenfabrik Fritz Meinen GmbH & Co. KG og Salumificio Fratelli Beretta SpA

Konklusion

- 1) Afgørelsen, der blev truffet den 14. februar 2014 af Fjerde Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) (sag R 1159/2013-4), annulleres, for så vidt som den afviser påstanden fra Meica Ammerländische Fleischwarenfabrik Fritz Meinen GmbH & Co. KG om ændring af indsigelsesafdelingens afgørelse om de tjenesteydelser, der er omfattet af klasse 43.
- 2) I øvrigt frifindes Harmoniseringskontoret.
- 3) Meica Ammerländische Fleischwarenfabrik Fritz Meinen GmbH & Co. KG, Harmoniseringskontoret og Salumificio Fratelli Beretta SpA bærer hver deres egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 235 af 21.7.2014.

Retten dom af 4. februar 2016 — Italien mod Kommissionen

(Sag T-686/14) ⁽¹⁾

(EUGFL — Garantisektionen — EGFL og ELFUL — udgifter, som er udelukket fra finansiering — frugt og grøntsager — tomatforberedningssektoren — støtte til producentorganisationer — udgifter afholdt af Italien — proportionalitet — retskraft)

(2016/C 106/36)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Den Italienske Republik (ved G. Palmieri, som befuldmægtiget, bistået af avvocato dello Stato G. Galluzzo)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved D. Bianchi og K. Skelly, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand om delvis annullation af Kommissionens gennemførelsesafgørelse 2014/458/EU af 9. juli 2014 om udelukkelse fra EU-finansiering af visse udgifter, som medlemsstaterne har afholdt for Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget (EUGFL), Garantisektionen, Den Europæiske Garantifond for Landbruget (EGFL) og Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL) (EUT L 205, s. 62), for så vidt som den vedrører Den Italienske Republik

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionen frifindes.
- 2) Den Italienske Republik betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 395 af 10.11.2014.

Rettens dom af 4. februar 2016 — PRIMA mod Kommissionen

(Sag T-722/14) ⁽¹⁾

(Offentlige tjenesteydelser — udbudsprocedure — bistand til Kommissionens repræsentation i Bulgarien som led i tilrettelæggelsen af offentlige arrangementer — afvisning af en tilbudsgivers bud og tildeling af kontrakten til en anden tilbudsgiver — tildelskriterier — begrundelsespligt — begrebet relative fordele, der kendetegner det valgte bud — gennemsigtighed)

(2016/C 106/37)

Processprog: bulgarsk

Parter

Sagsøger: PRIMA — Producerska, reklamna, informazionna i mediyna agenziya AD (Sofia, Bulgarien) (ved advokat Yavor Sergeev Ruskov)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved L. Di Paolo, P. Mihaylova og D. Roussanov, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand om annullation af for det første Kommissionens afgørelse af 12. august 2014 om afvisning af sagsøgerens tilbud i forbindelse med udbudsprocedure PO/2013-13/SOF vedrørende bistand til Kommissionens repræsentation i Bulgarien som led i tilrettelæggelsen af offentlige arrangementer og om tildeling af kontrakten til en anden tilbudsgiver og for det andet af »efterliggende« afgørelser, herunder afgørelsen af 12. september 2014 om at indgå en kontrakt om gennemførelse af kontrakten

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionen frifindes.
- 2) PRIMA — Producerska, reklamna, informazionna i mediyna agenziya AD betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 462 af 22.12.2014.

Rettens dom af 5. februar 2016 — Airpressure Bodyforming mod KHIM (Slim legs by airpressure bodyforming)

(Sag T-842/14) ⁽¹⁾

(EF-varemærker — ansøgning om EF-ordmærket Slim legs by airpressure bodyforming — undersøgerens afslag på registrering — absolut registreringshindring — beskrivende karakter — mangel på fornødent særpræg — artikel 7, stk. 1, litra b) og c), i forordning (EF) nr. 207/2009)

(2016/C 106/38)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Airpressure Bodyforming GmbH (Berchtesgaden, Tyskland) (ved advokat S. Merz)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (ved C. Martini og M. Fischer, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 29. oktober 2014 af Femte Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 1570/2014-5) vedrørende en ansøgning om registrering af ordtegnet Slim legs by airpressure bodyforming som EF-varemærke

Konklusion

- 1) Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) frifindes.
- 2) Airpressure Bodyforming GmbH betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 65 af 23.2.2015.

Rettens kendelse af 28. december 2015 — Skype Uldt mod KHIM — Sky International (SKYPE)

(Sag T-797/14) ⁽¹⁾

(EF-varemærker — indsigelsessag — tilbagetagelse af indsigelsen — uforholdsmæssigt at træffe afgørelse)

(2016/C 106/39)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Skype Uldt (Dublin, Irland) (ved solicitors A. Carboni og M. Browne)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (ved P. Bullock, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved Harmoniseringskontoret og intervenient ved Retten: Sky International AG (Zug, Schweiz) (ved advokaterne D. Rose og J. Curry)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelse truffet den 29. september 2014 af Fjerde Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 1075/2013-4) vedrørende en indsigelsessag mellem Sky International AG og Skype

Konklusion

- 1) Det er uforholdsmæssigt at træffe afgørelse i sagen.

- 2) Skype Ultd og Sky International AG bærer deres egne omkostninger og betaler hver halvdelen af de omkostninger, som er afholdt af Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM).

⁽¹⁾ EUT C 46 af 9.2.2015.

Retstens kendelse af 26. januar 2016 — Permapore mod KHIM — José Joaquim Oliveira II — Jardins & Afins (Terraway)

(Sag T-277/15) ⁽¹⁾

(EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EF-figurmærket Terraway — det ældre nationale og internationale ordmærke TERRAWAY — indsigelsen delvis forkastet — manglende overholdelse af pligten til at betale klagegebyret inden for fristen — appelkammerets afgørelse om, at klagen skal anses for ikke at være indgivet — sagen åbenbart ugrundet)

(2016/C 106/40)

Processprog: portugisisk

Parter

Sagsøger: Permapore Ltd (Nenagh, Irland) (ved advokat J. Sales)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (ved A. Schifko, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved Harmoniseringskontoret og intervenient ved Retten: José Joaquim Oliveira II — Jardins & Afins Lda (Grijó, Portugal) (ved advokaterne M. Oehen Mendes, R. Duarte Morais, M. Ribeiro da Fonseca og S. Luís Dias)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelse truffet den 5. marts 2015 af Første Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 2496/2014-1) vedrørende en indsigelsessag mellem José Joaquim Oliveira II — Jardins & Afins Lda og Permapore Ltd

Konklusion

- 1) Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) frifindes.
- 2) Permapore Ltd bærer sine egne omkostninger og betaler de af Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) afholdte omkostninger.
- 3) José Joaquim Oliveira II — Jardins & Afins Lda bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 245 af 27.7.2015.

Sag anlagt den 31. juli 2015 — Voigt mod Parlamentet

(Sag T-618/15)

(2016/C 106/41)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Udo Voigt (Bruxelles, Belgien) (ved advokat P. Richter)

Sagsøgt: Europa-Parlamentet

Sagsøgerens påstande

- Det afslag, som Europa-Parlamentets formand gav på tilrådgighedsstilling af Europa-Parlamentets lokaler til sagsøgerens pressemøde, der var planlagt til den 16. juni 2015, annulleres.
- Det forbud, som Europa-Parlamentets formand udstedte mod de russiske mødedeltageres adgang til Parlamentets bygninger den 16. juni 2015, annulleres.
- Europa-Parlamentet tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført to anbringender.

1. Første anbringende om tilsidesættelse af traktaterne

- Sagsøgeren gør gældende, at forbuddet mod benyttelsen af lokalet, som der var blevet anmodet om, og udstedelsen af forbuddet mod de russiske deltageres adgang til Parlamentets bygninger tilsidesætter traktaterne hhv. de retsregler, der skal anvendes ved traktaternes gennemførelse.
- Sagsøgeren har i henhold til Europa-Parlamentets præsidiiums regler for de politiske møder af 4. juli 2005 krav på at få stillet de lokaler, som der var anmodet om, til rådighed. Der forelå ikke undtagelsesvis nogen grunde til at afslå dette, fordi lokalerne på det omhandlede tidspunkt ikke var optaget og det planlagte pressemøde hverken ville have udgjort en fare for sikkerheden eller for Parlamentets funktion. Sagsøgerens ret til at informere om sit parlamentariske arbejde er herved blevet tilsidesat.
- Det forbud mod adgang til Parlamentets bygninger, der blev udstedt over for de russiske gæster, tilsidesætter forbuddet mod forskelsbehandling på grund af etnisk oprindelse og nationalitet (artikel 21, stk. 1, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder).

2. Andet anbringende om magtfordrejning

- Sagsøgeren anfører, at Europa-Parlamentets formands handlinger åbenbart beror på ren vilkårlighed og står i diametral modsætning til det primærretlige forbud mod forskelsbehandling.

Sag anlagt den 21. januar 2016 — *Indeutsch International* mod *KHIM* — *Crafts Americana* (gengivelse af gentagne kurver mellem parallelle linjer)

(Sag T-20/16)

(2016/C 106/42)

Stævningen affattet på engelsk

Parter

Sagsøger M/S. *Indeutsch International* (Noida, Indien) (ved solicitors D. Stone, D. Meale og A. Dykes, og barrister S. Malynicz)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (*KHIM*)

Den anden part i sagen for appelkammeret: *Crafts Americana Group, Inc.* (Vancouver, De Forenede Stater)

Oplysninger vedrørende sagen for Harmoniseringskontoret

Indehaver af det omtvistede varemærke: M/S. *Indeutsch International*

Det omtvistede varemærke: EF-figurmærket (gengivelse af gentagne kurver mellem parallelle linjer) — EF-varemærkeregistring nr. 8 884 264

Sagen for Harmoniseringskontoret: Ugyldighedssag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 5. november 2015 af Første Appellkammer ved Harmoniseringskontoret (sag R 1814/2014-1)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- Harmoniseringskontoret og den anden part i sagen bærer deres egne omkostninger og betaler de af sagsøgeren afholdte omkostninger.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009.

Sag anlagt den 25. januar 2016 — Comprojecto-Projectos e Construções m.fl. mod ECB

(Sag T-22/16)

(2016/C 106/43)

Processprog: portugisisk

Parter

Sagsøgere: Comprojecto-Projectos e Construções, Lda (Lissabon, Portugal) Julião Maria Gomes de Azevedo (Lissabon), Paulo Eduardo Matos Gomes de Azevedo (Lissabon) og Isabel Maria Matos Gomes de Azevedo (Lissabon) (ved advokat M.A. Ribeiro)

Sagsøgt: Den Europæiske Centralbank

Sagsøgernes påstande

- Det fastslås i henhold til artikel 265 TEUF, at Den Europæiske Centralbank uden grund har undladt at træffe afgørelse, selv om den forinden var blevet opfordret hertil, idet den ikke har behandlet den klage, der blev indgivet af sagsøgerne den 27. november 2015.
- Subsidiært annulleres ECB's afgørelse i henhold til artikel 263 TEUF og 264 TEUF.
- ECB tilpligtes i henhold til artikel 340 TEUF og artikel 41, stk. 3, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder at betale sagsøgerne erstatning på et beløb svarende til 4 199 780,43 EUR med tillæg af morarenter efter den lovbestemte rentesats, indtil betalingen foreligger.
- ECB tilpligtes at betale sagens omkostninger i overensstemmelse med procesreglementets artikel 134, stk. 1.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgerne har til støtte for søgsmålet fremsat følgende anbringender.

1. ECB har givet et ubegrundet afslag — ved undladelse og ved ikke at have truffet afgørelse — på et krav fremsat af sagsøgerne over for ECB med henblik på, at denne reagerede på en klage, som sagsøgerne indgav den 27. november 2015 vedrørende ulovlige og uberettigede handlinger, som Banco de Portugal skulle have udført.
2. ECB har ikke udvist upartiskhed, gennemsigtighed, integritet, kompetence, effektivitet og ansvar, og princippet om lighed for loven er blevet krænket (tilsidesættelse af artikel 20 i chartret om grundlæggende rettigheder).

3. Der er sket en tilsidesættelse af væsentlige formforskrifter, tilsidesættelse af traktaterne og andre retsforskrifter vedrørende disses anvendelse samt magtfordrejning.
4. Der foreligger fortrinsbehandling og beskyttelse af IC Millenium/Bcp vedrørende anvendelsen af den finansielle ordning for hvidvaskning af penge og manglende opfyldelse af fællesskabsforpligtelserne vedrørende kapitalens frie bevægelighed.
5. Artikel 11, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/29/EF af 11. maj 2005 om virksomheders urimelige handelspraksis over for forbrugerne på det indre marked og om ændring af Rådets direktiv 84/450/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/7/EF, 98/27/EF og 2002/65/EF og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2006/2004 er blevet tilsidesat.

Sag anlagt den 21. januar 2016 — Sovena Portugal — Consumer Goods mod KHIM — Mueloliva (FONTOLIVA)

(Sag T-24/16)

(2016/C 106/44)

Stævningen affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Sovena Portugal Consumer Goods SA (Lissabon, Portugal) (ved advokat D. Martins Pereira)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Mueloliva, SL (Cordoba, Spanien)

Oplysninger vedrørende sagen for Harmoniseringskontoret

Ansøger af det omtvistede varemærke: Sovena Portugal Consumer Goods SA

Det omtvistede varemærke: International registrering, hvor Den Europæiske Union er designeret for så vidt angår ordmærket »FONTOLIVA« — International registrering nr. 1 107 792, hvor Den Europæiske Union er designeret

Sagen for Harmoniseringskontoret: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 4. november 2015 af Andet Appellkammer ved Harmoniseringskontoret (sag R 1813/2014-2)

Påstande

- Søgsmålet antages til realitetsbehandling.
- Den anfægtede afgørelse annulleres i det hele.
- Den anfægtede afgørelse omgøres i henhold til de i dette søgsmål anførte grunde og det fastslås, at international varemærkeregistriering nr. 1 107 792 tillægges beskyttelse for så vidt angår Den Europæiske Union.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger, herunder omkostningerne i forbindelse med sagens behandling for Harmoniseringskontoret.
- Mueloliva, SL tilpligtes at betale sagsøgerens omkostninger i forbindelse med sagens behandling for Harmoniseringskontoret.

Anbringender

- Udløb af ældre spansk varemærkeregistriering nr. 780 071, FUENOLIVA.
- Beviset for reel brug af det ældre varemærke er utilstrækkeligt.

- Der foreligger ikke risiko for forveksling — EF-varemærkeforordningens artikel 8, stk. 1, litra b).
- Der findes to ældre varemærker, FONTOLIVA, i Spanien.

Sag anlagt den 25. januar 2016 — Haw Par mod KHIM — Cosmowell (GelenkGold)

(Sag T-25/16)

(2016/C 106/45)

Stævningen affattet på tysk

Parter

Sagsøger: Haw Par Corp. Ltd. (Singapore, Singapore) (ved advokaterne R. Härer, C. Schultze, J. Ossing, C. Weber, H. Ranzinger, C. Gehweiler og C. Brockmann)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Cosmowell GmbH (Sankt Johann in Tirol, Østrig)

Oplysninger vedrørende sagen for Harmoniseringskontoret

Ansøger af det omtvistede varemærke: Den anden part i sagen for appelkammeret

Det omtvistede varemærke: EF-figurmærke, der indeholder ordbestanddelen »GelenkGold«, nr. 9 957 978

Sagen for Harmoniseringskontoret: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 4. november 2015 af Første Appelkammer ved Harmoniseringskontoret (sag R 1907/2015-1)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- Harmoniseringskontoret samt Cosmowell GmbH tilpligtes at betale de af sagsøgeren for Retten og appelkammeret afholdte omkostninger.

Anbringender

- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009.
- Tilsidesættelse af artikel 75, andet punktum, i forordning nr. 207/2009..

Sag anlagt den 25. januar 2016 — Caffè Nero Group mod KHIM (CAFFÈ NERO)

(Sag T-29/16)

(2016/C 106/46)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Caffè Nero Group Ltd (London, Det Forenede Kongerige) (ved solicitor L. Cassidy)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

Oplysninger vedrørende sagen for Harmoniseringskontoret

Det omtvistede varemærke: EF-ordmærket »CAFFÈ NERO« — registreringsansøgning nr. 13 238 019

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 4. november 2015 af Første Appellkammer ved Harmoniseringskontoret (sag R 410/2015-1)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EF-varemærkeansøgning nr. 13238019 fremmes til registrering.
- Indsigelserne mod EF-varemærkeansøgningen i henhold til artikel 7, stk. 1, litra b, c) og g), og artikel 7, stk. 2 tilsidesættes.
- EF-varemærkeansøgningen fremmes til godtagelse og offentliggørelse for så vidt angår alle omfattede varer og tjenesteydelser.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringender

- Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b), c) og g), i forordning nr. 207/2009.
- Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 2, i forordning nr. 207/2009.

Sag anlagt den 26. januar 2016 — M.I. Industries mod KHIM — Natural Instinct (Natural Instinct Dog and Cat food as nature intended)

(Sag T-30/16)

(2016/C 106/47)

Stævningen affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: M.I. Industries, Inc. (Lincoln, De Forenede Stater) (ved barrister T. Elias og solicitor B. Cookson)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Natural Instinct Ltd (Camberley, Det Forenede Kongerige)

Oplysninger vedrørende sagen for Harmoniseringskontoret

Ansøger: Natural Instinct Ltd

Det omtvistede varemærke: EF-figurmærke, der indeholder ordbestanddelene »Natural Instinct Dog and Cat food as nature intended« — registreringsansøgning nr. 11 438 074

Sagen for Harmoniseringskontoret: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 26. november 2015 af Femte Appellkammer ved Harmoniseringskontoret (sag R 2944/2014-5)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- Sagsøgerens indsigelse nr. B 002 181 272 tages til følge og der meddeles afslag på NIL's ansøgning nr. 11 438 074, eller, subsidiært, fastslås det, at sagsøgeren har bevist brugen af sine EF-varemærker nr. 5 208 418 og nr. 5 208 201 i forhold til indsigelse nr. B 002 181 272, og sagen hjemvises til Femte Appelkammer med henblik på afgørelse af de spørgsmål, der opstår i forhold til hvert af disse varemærker i henhold til EF-varemærkeforordningens artikel 8, stk. 1, litra b), eller, mere subsidiært, hjemvises sagen i det hele til Femte Appelkammer.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringender

- Tilsidesættelse af artikel 42, stk. 2, i forordning nr. 207/2009
- Tilsidesættelse af regel 22, stk. 3 og 4, i forordning nr. 2868/95
- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009
- Tilsidesættelse af artikel 75 i forordning nr. 207/2009.

Sag anlagt den 25. januar 2016 — adp Gauselmann mod KHIM (Juwel)**(Sag T-31/16)**

(2016/C 106/48)

Processprog: tysk

Parter*Sagsøger:* adp Gauselmann GmbH (Espelkamp, Tyskland) (ved advokat P. Koch Moreno)*Sagsøgt:* Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)**Oplysninger vedrørende sagen for Harmoniseringskontoret***Det omtvistede varemærke:* EF-ordmærket »Juwel« — registreringsansøgning nr. 12 426 888*Den anfægtede afgørelse:* Afgørelse truffet den 16. november 2015 af Første Appelkammer ved Harmoniseringskontoret (sag R 2571/2014-1)**Påstande**

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringende

- Hverken artikel 7, stk. 1, litra b) eller c), i forordning nr. 207/2009 kan anvendes.
-

Sag anlagt den 21. januar 2016 — Sony Computer Entertainment Europe mod KHIM — Vieta Audio (Vita)

(Sag T-35/16)

(2016/C 106/49)

Stævningen affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Sony Computer Entertainment Europe Ltd (London, Det Forenede Kongerige) (ved barrister S. Malynicz)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Vieta Audio, SA (Barcelona, Spanien)

Oplysninger vedrørende sagen for Harmoniseringskontoret

Indehaver af det omtvistede varemærke: Sony Computer Entertainment Europe Ltd

Det omtvistede varemærke: EF-ordmærket »Vita« — EF-varemærkeregistriering nr. 9 993 361

Sagen for Harmoniseringskontoret: Fortabelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 12. november 2015 af Femte Appelkammer ved Harmoniseringskontoret (sag R 2232/2014-5)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- Harmoniseringskontoret og Vieta Audio, SA tilpligtes at bære deres egne omkostninger og at betale sagsøgerens omkostninger.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 51, stk. 1, litra a), i forordning nr. 207/2009.

Sag anlagt den 26. januar 2016 — Caffè Nero Group mod KHIM (CAFFÈ NERO)

(Sag T-37/16)

(2016/C 106/50)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Caffè Nero Group Ltd (London, Det Forenede Kongerige) (ved solicitor L. Cassidy)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

Oplysninger vedrørende sagen for Harmoniseringskontoret

Det omtvistede varemærke: EF-figurmærke, der indeholder ordbestanddelene »CAFFÈ NERO« — registreringsansøgning nr. 13 436 175

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 6. november 2015 af Første Appellkammer ved Harmoniseringskontoret (sag R 954/2015-1)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EF-varemærkeansøgning nr. 13436175 fremmes til registrering.
- Indsigelserne mod EF-varemærkeansøgningen i henhold til artikel 7, stk. 1, litra b, c) og g), og artikel 7, stk. 2 tilsidesættes.
- EF-varemærkeansøgningen fremmes til godtagelse og offentliggørelse for så vidt angår alle omfattede varer og tjenesteydelser.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringender

- Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b), c) og g), i forordning nr. 207/2009.
- Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 2, i forordning nr. 207/2009.

Sag anlagt den 25. januar 2016 — Nanu-Nana Joachim Hoepf mod KHIM — Fink (NANA FINK)

(Sag T-39/16)

(2016/C 106/51)

Stævningen affattet på tysk

Parter

Sagsøger: Nanu-Nana Joachim Hoepf GmbH & Co. KG (Bremen, Tyskland) (ved advokat T. Boddien)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Nadine Fink (Basel, Schweiz)

Oplysninger vedrørende sagen for Harmoniseringskontoret

Ansøger af det omtvistede varemærke: Nadine Fink

Det omtvistede varemærke: International registrering af figurmærket, der indeholder ordbestanddelene »NANA FINK« — international registrering, hvor Den Europæiske Union er designeret, nr. IR 1 111 651

Sagen for Harmoniseringskontoret: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 12. november 2015 af Første Appellkammer ved Harmoniseringskontoret (sag R 679/2014-1)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse vedrørende indsigelsessag B 2 125 543 (international registreringsansøgning nr. IR 1 111 651) annulleres.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009.

Sag anlagt den 29. januar 2016 — 1&1 Telecom mod Kommissionen**(Sag T-43/16)**

(2016/C 106/52)

Processprog: engelsk

Parter*Sagsøger:* 1&1 Telecom GmbH (Montabaur, Tyskland) (ved advokat J. Murach og solicitor P. Alexiadis)*Sagsøgt:* Europa-Kommissionen**Sagsøgerens påstande**

- Europa-Kommissionens afgørelse af 19. november 2015, som blev vedtaget af generaldirektøren for konkurrence vedrørende implementeringen af ikke-MNO løsning i sag COMP/M.7018 — Telefónica Deutschland/E-Plus («fusionsafgørelsen»), hvorved skrivelsen om frivillige forpligtelser blev erklæret i overensstemmelse med de endelige tilsagn og EU-retten, annulleres.
- Kommissionen tilpligtes at anmode TEF DE om at udfærdige en ny skrivelse med frivillige forpligtelser, der er snævert begrænset til det tilsagn, selskabet påkræves, som det er fastsat i punkt 78 i de endelige tilsagn som godkendt ved fusionsafgørelsen.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at bære sine egne omkostninger og betale sagsøgerens omkostninger i henhold til artikel 87 i den konsoliderede udgave af Rettens procesreglement.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført to anbringender.

1. Første anbringende om, at Kommissionen ved at vedtage afgørelsen begik åbenbare retlige fejl, idet traktaterne, Den Europæiske Unions fusionsforordning («EF-fusionsforordningen»), fusionsafgørelsen og de endelige tilsagn ikke gav mulighed for den ved afgørelsen godkendte klausul 2.3 i skrivelsen om frivillige forpligtelser.
 2. Andet anbringende om, at Kommissionen ved at vedtage afgørelsen foretog en urigtig anvendelse af sine beføjelser, idet den tog hensyn til forhold, som ikke havde forbindelse med konkurrence, hvilket er i strid med traktaterne, EF-fusionsforordningen og fusionsafgørelsen.
-

Sag anlagt den 1. februar 2016 — Azanta mod KHIM — Novartis (NIMORAL)**(Sag T-49/16)**

(2016/C 106/53)

*Stævningen affattet på engelsk***Parter***Sagsøger:* Azanta A/S (Hellerup, Danmark) (ved advokat M. Hoffgaard Rasmussen)*Sagsøgt:* Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)*Den anden part i sagen for appelkammeret:* Novartis AG (Basel, Schweiz)**Oplysninger vedrørende sagen for Harmoniseringskontoret***Ansøger af det omtvistede varemærke:* Azanta A/S*Det omtvistede varemærke:* EF-ordmærket »NIMORAL« — registreringsansøgning nr. 12 204 079*Sagen for Harmoniseringskontoret:* Indsigelsessag*Den anfægtede afgørelse:* Afgørelse truffet den 1. december 2015 af Fjerde Appelkammer ved Harmoniseringskontoret (sag R 634/2015-4)**Påstande**

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- Registreringen af det anfægtede varemærke tillades.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009.

Appel iværksat den 9. februar 2016 af Carlo De Nicola til prøvelse af Personalerettens dom af 18. december 2015 i sag F-45/11, De Nicola mod EIB**(Sag T-55/16 P)**

(2016/C 106/54)

*Processprog: italiensk***Parter***Appellant:* Carlo De Nicola (Strassen, Luxembourg) (ved advokat G. Ferabecoli)*Den anden part i appelsagen:* Den Europæiske Investeringsbank (EIB)**Appellantens påstande**

- Appellen tages til følge og den appellerede dom ophæves delvist, idet punkt 2 og 3 i den dispositive del samt præmis 61-67 i selve dommen annulleres.

- Følgelig tilpligtes EIB at erstatte det af Carlo De Nicola lidte tab, således som der blev nedlagt påstand om i stævningen, eller subsidiært hjemvises sagen til en anden afdeling i Personaleretten, sammensat af et nyt dommerkollegium, med henblik på at denne træffer ny afgørelse vedrørende de annullerede præmisser. Appellindstævnte tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringender og væsentligste argumenter

Denne sag ligner i det væsentlige sag F-55/08 og sag F-59/09, som appellanten havde anlagt mod Den Europæiske Investeringsbank.

Appellanten har i denne forbindelse præciseret, at den appellerede dom ikke tog stilling til påstandene om annullation af bedømmelsesrapporten for 2009, af afgørelsen af 25. marts 2010 om afslag på forfremmelse, af retningslinjerne for 2009, af de to skrivelser fra EIB's formand af 17. og 30. november 2010 og af »alle konnekse, efterfølgende og forudgående akter«.

Til støtte for appellen har appellanten fremsat tre anbringender.

1. Første anbringende vedrørende forpligtelsen til at annullere retningslinjerne for 2009 og skrivelserne fra EIB's formand af 17. november 2010 og af 30. november 2010
 - Appellanten har i denne forbindelse navnlig gjort gældende, at hvis Retten skulle fastslå, at de pågældende retningslinjer er ulovlige, vil en annullation af disse forpligte appellindstævnte til at foretage sin bedømmelse efter kriterier, der er mere korrekte og tager mere hensyn til appellanten og hans rettigheder.
2. Andet anbringende vedrørende den kontraktmæssige karakter af forholdet mellem appellanten og EIB
 - Appellanten har navnlig i denne forbindelse gjort gældende, at han har nedlagt påstand om erstatning af tab i henhold til appellindstævntes kontraktmæssige ansvar og ikke i henhold til Den Europæiske Unions ansvar uden for kontraktforhold. Den appellerede dom sidestiller bl.a. ansatte i EIB med tjenestemænd i Unionens øvrige institutioner, mens det pågældende ansættelsesforhold henhører under privatretten, hvilket følgelig medfører, at lovgivningen vedrørende tjenestemænd i det foreliggende tilfælde ikke finder anvendelse.
3. Tredje anbringende vedrørende påstanden om, at appellindstævnte tilpligtes at erstatte det økonomiske og ikke-økonomiske tab
 - Appellanten er af den opfattelse, at konklusionerne herom i den anfægtede afgørelse er åbenbart urigtige, både faktisk og retligt, og at alle betingelser for at fastslå, at han har ret til en sådan erstatning, følgelig er opfyldt.

Rettens kendelse af 19. januar 2016 — Klass mod KHIM — F. Smit (PLAYSEAT og PLAYSEATS)

(Sag T-540/14) ⁽¹⁾

(2016/C 106/55)

Processprog: nederlandsk

Formanden for Anden Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EUT C 329 af 22.9.2014.

RETTE FOR EU-PERSONALESAGER

Personalerettens dom (Tredje Afdeling) af 5. februar 2016 — Bulté og Krempa mod Kommissionen

(Sag F-96/14) ⁽¹⁾

(Personalesag — ydelsesberettigede pårørende til en afdød tidligere tjenestemand — pensioner — efterladtepensioner — vedtægtens artikel 85 — tilbagesøgning af fejlagtigt udbetalte beløb — ulovlig udbetaling — åbenbart, at udbetalingen var ulovlig — foreligger ikke)

(2016/C 106/56)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøgere: Hilde Bulté og Tom Krempa (Bruxelles, Belgien) (ved advokaterne J. Lombaert og A. Surny)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (først ved J. Currall og G. Gattinara, derefter ved G. Gattinara, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand om annullation af den af Kommissionen truffede afgørelse om ændring, med tilbagevirkende kraft, af de efterladtepensioner, som var blevet tildelt sagsøgerne, og påstand om tilbagesøgning af de uretmæssigt modtagne merbeløb

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionens afgørelse af 22. november 2013, således som denne fremgår af udtalelsen fra Kontoret for Forvaltning og Fastsættelse af Individuelle Rettigheder af samme dato, om med tilbagevirkende kraft fra den 1. august 2010 at ændre de pensioner, som er blevet tildelt henholdsvis Hilde Bulté og Tom Krempa, i deres egenskab af ydelsesberettigede pårørende til en afdød tidligere tjenestemand, og om at foretage tilbagesøgning af de beløb, som var blevet udbetalt til dem uretmæssigt i perioden fra den 1. august 2010 til november 2013, annulleres.
- 2) Europa-Kommissionen tilbagebetaler de beløb, der i medfør af den i punkt 1 i denne domskonklusion omhandlede afgørelse er blevet tilbageholdt i deres respektive pensioner.
- 3) Hver part bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 7 af 12.1.2015, s. 49.

Personalerettens dom (Første Afdeling) af 5. februar 2016 — GV mod EEAS

(Sag F-137/14) ⁽¹⁾

(Personalesag — ansatte i EEAS — kontraktansat — tidsbegrænset kontrakt — ansættelsesvilkårenes artikel 47, litra c) — begrundelse for afskedigelse — brud på tillidsforholdet — retten til at blive hørt — artikel 41 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder — princippet om god forvaltning — økonomisk tab — ikke-økonomisk tab)

(2016/C 106/57)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: GV (ved advokat H. Tettenborn)

Sagsøgt: Tjenesten for EU's Optræden Udadtil (EEAS) (ved S. Marquardt og M. Silva, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand om annullation af EEAS's afgørelse om at opsiges sagsøgerens tidsubegrænsede kontrakt og om erstatning for det økonomiske og ikke-økonomiske tab, der angiveligt er lidt.

Konklusion

- 1) Afgørelsen af 29. januar 2014, hvorved direktøren for afdelingen »Menneskelige ressourcer« i Tjenesten for EU's Optræden Udadtil, i dennes egenskab af ansættelsesmyndighed, besluttede at opsiges GV's ansættelseskontrakt med virkning fra den 31. august 2014, annulleres.
- 2) Tjenesten for EU's Optræden Udadtil betaler GV et beløb på 5 000 EUR i erstatning for det ikke-økonomiske tab, som sidstnævnte har lidt.
- 3) I øvrigt frifindes Tjenesten for EU's Optræden Udadtil.
- 4) Tjenesten for EU's Optræden Udadtil bærer sine egne omkostninger og betaler de af GV afholdte omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 34 af 2.2.2015, s. 54.

Personalerettens dom (Tredje Afdeling) af 5. februar 2016 — Barnett og Mogensen mod Kommissionen

(Sag F-56/15) ⁽¹⁾

(Personalesag — pensionerede tjenestemænd — alderspensioner — vedtægtens artikel 64 — justeringskoefficienter — årlig ajourføring af justeringskoefficienterne — vedtægtens artikel 65, stk. 2 — mellemliggende ajourføring — artikel 3, 4 og 8 i bilag XI til vedtægten — mærkbarhedstærskel — ændring i leveomkostningerne — vedtægtens artikel 65, stk. 4 — lovgivers beslutning om ikke at foretage ajourføring i 2013 et 2014 — rækkevidde — forordning nr. 1416/2013 — overvurdering af justeringskoefficienten for Danmark — nedsættelse af justeringskoefficienten ved den mellemliggende ajourføringsmekanisme — magtfordrejning)

(2016/C 106/58)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøgere: Adrian Barnett (Roskilde, Danmark) og Sven-Ole Mogensen (Hellerup, Danmark) (ved advokaterne S. Orlandi og T. Martin)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved G. Gattinara og F. Simonetti, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelserne om nedsættelse af den justeringskoefficient, der finder anvendelse på pensionen til sagsøgerne, som er bosat i Danmark, således som dette fremgår af deres pensionsopgørelser for juni 2014, og påstand om erstatning af det ikke-økonomiske tab, der angiveligt er lidt som følge af de divergerende og modstridende oplysninger med henblik på at begrunde de anfægtede afgørelser

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionen frifindes.
- 2) Adrian Barnett og Sven-Ole Mogensen bærer deres egne omkostninger og betaler Europa-Kommissionens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 213 af 29.6.2015, s. 46.

Personalerettens dom (Tredje Afdeling) af 5. februar 2016 — Clausen og Kristoffersen mod Parlamentet

(Sag F-62/15) ⁽¹⁾

(Personalesag — pensionerede tjenestemænd — alderspensioner — vedtægtens artikel 64 — justeringskoefficienter — årlig ajourføring af justeringskoefficienterne — vedtægtens artikel 65, stk. 2 — mellemliggende ajourføring — artikel 3, 4 og 8 i bilag XI til vedtægten — mærkbarhedstærskel — ændring i leveomkostningerne — vedtægtens artikel 65, stk. 4 — lovgivers beslutning om ikke at foretage ajourføring i 2013 et 2014 — rækkevidde — forordning nr. 1416/2013 — overvurdering af justeringskoefficienten for Danmark — nedsættelse af justeringskoefficienten ved den mellemliggende ajourføringsmekanisme — magtfordrejning)

(2016/C 106/59)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøgere: Svend Leon Clausen (Jyllinge, Danmark) og Niels Kristoffersen (Køge, Danmark) (ved advokaterne S. Orlandi og T. Martin)

Sagsøgt: Europa-Parlamentet (ved E. Taneva og L. Deneys, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelserne om nedsættelse af den justeringskoefficient, der finder anvendelse på pensionen til sagsøgerne, som er bosat i Danmark, således som dette fremgår af deres pensionsopgørelser for juni 2014, og påstand om erstatning af det ikke-økonomiske tab, der angiveligt er lidt som følge af de divergerende og modstridende oplysninger med henblik på at begrunde de anfægtede afgørelser

Konklusion

- 1) Europa-Parlamentet frifindes.
- 2) Svend Leon Clausen og Niels Kristoffersen bærer deres egne omkostninger og betaler Europa-Parlamentets omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 213 af 29.6.2015, s. 49.

Personalerettens dom (Tredje Afdeling) af 5. februar 2016 — Barnett, Ditlevsen og Madsen mod EØSU

(Sag F-66/15) ⁽¹⁾

(Personalesag — pensionerede tjenestemænd — alderspensioner — vedtægtens artikel 64 — justeringskoefficienter — årlig ajourføring af justeringskoefficienterne — vedtægtens artikel 65, stk. 2 — foreløbig ajourføring — artikel 3, 4 og 8 i bilag XI til vedtægten — mærkbarhedstærskel — ændring i leveomkostningerne — vedtægtens artikel 65, stk. 4 — ingen ajourføring i 2013 og 2014 efter lovgivers beslutning herom — rækkevidde — forordning nr. 1416/2013 — overvurdering af justeringskoefficienten for Danmark — nedsættelse af justeringskoefficienten ved mekanismen for foreløbig ajourføring — magtfordrejning)

(2016/C 106/60)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøgere: Inge Barnett (Roskilde, Danmark), Suzanne Ditlevsen (København, Danmark) og Annie Madsen (Frederiksberg, Danmark) (ved advokaterne S. Orlandi og T. Martin)

Sagsøgt: Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg (ved K. Gambino, A. Carvajal, L. Camarena Januzec og X. Chamodraka, som befuldmægtigede, og advokat B. Wägenbauer)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelserne om nedsættelse af den justeringskoefficient, der finder anvendelse på pensionen til sagsøgerne, som er bosat i Danmark, således som dette fremgår af deres pensionsopgørelser for juni 2014, og påstand om erstatning af det ikke-økonomiske tab, der angiveligt er lidt som følge af de divergerende og modstridende oplysninger med henblik på at begrunde de anfægtede afgørelser.

Konklusion

- 1) Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg frifindes.
- 2) Inge Barnett, Suzanne Ditlevsen og Annie Madsen bærer deres egne omkostninger og betaler de af Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg afholdte omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 213 af 29.6.2015, s. 50.

Personalerettens kendelse (Anden Afdeling) af 5. februar 2016 — Fedtke mod EØSU

(Sag F-107/15)

(Personalesag — tjenestemænd — pensionering uden ansøgning — pensionsalder — ansøgning om fortsættelse i tjenesten ud over aldersgrænsen — vedtægtens artikel 52, stk. 2 — tjenestens interesse — procesreglementets artikel 82 — ufravigelige procesforudsætninger — den administrative procedure ulovlig)

(2016/C 106/61)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Ingrid Fedtke (Wezembeek-Oppen, Belgien) (ved advokat M.-A. Lucas)

Sagsøgt: Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg (EØSU) (ved K. Gambino, A. Carvajal, L. Camarena Januzec og X. Chamodraka, som befuldmægtigede, samt advokat B. Wägenbauer)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelsen om pensionering af sagsøgeren med virkning fra den 31. december 2014 og af afgørelsen om afslag på hendes ansøgning om forlængelse af tjenesten.

Konklusion

- 1) Sagen afvises.
- 2) Ingrid Fedtke bærer sine egne omkostninger og betaler de omkostninger, der er afholdt af Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg.

Sag anlagt den 11. januar 2016 — ZZ mod EEAS**(Sag F-2/16)**

(2016/C 106/62)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: ZZ (ved advokat H.-E. von Harpe)

Sagsøgt: Tjenesten for EU's Optræden Udadtil (EEAS)

Søgsmålets genstand og beskrivelse af tvisten

Påstand om annullation af EEAS's afgørelse om ikke at godtgøre sagsøgerens flytteomkostninger fra Zambia til Bruxelles.

Sagsøgerens påstande

- Annullation af den anfægtede afgørelse af 12. marts 2015.
 - Om fornødent annullation af den stiltiende afgørelse om afslag på klagen.
 - Tjenesten for EU's Optræden Udadtil tilpligtes at betale sagens omkostninger.
-

ISSN 1977-0871 (elektronisk udgave)
ISSN 1725-2393 (papirudgave)

Den Europæiske Unions Publikationskontor
2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA